

ČASOPIS RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI V PRAZE

Ročník XI.

1939

Číslo 1.

Dr Zdeněk Kristen:

Na prahu druhého desetiletí Rodopisné společnosti.

(Programové prohlášení, přednesené na valném shromáždění
dne 13. března 1939.)

R odopisná společnost vstupuje do druhého desetiletí v době, kdy národ náš prochází těžkými zkouškami, které však — bohdá — zcelí jeho síly, aby ve svornosti, lásce a vzájemné důvěře pracoval pro lepsí budoucnost. V pevném přesvědčení, že vše, dobré i zlé, děje se z vůle Boží, hledím důvěřivě vstříc příštím časům, neboť věřím v náš národ, v jeho genia a v mnohokrát se již projevivší ochranu a přímluvu pravého dědice České země, sv. Václava!

Je povinností všech občanů našeho státu, aby podle svých sil a schopností pracovali pro dobro a nový rozkvět své drahé vlasti a svého národa. Nejlépe pro národ pracuje ten, kdo plní poctivě a oddaně svůj úkol, před nějž je postaven, i když je to úkol zdánlivě méně významný. A proto i naše Rodopisná společnost musí vytrvale a věrně pracovat na líše národního života, plníc program, který si vytkla — vždyť její činnost je nikoliv bezvýznamnou složkou kulturního dění zejména teď, kdy rodopisné badání z popudů vnějších nalézá stále širší a širší odezvu v české veřejnosti.

Program a poslání Rodopisné společnosti vytýká § 2. stanov: »Účelem společnosti jest sdružiti čsl. badatele i přátele genealogie a jejích věd pomocných k soustavnému studiu a šíření znalosti vědeckého rodopisu po všech jeho stránkách i vztazích k jiným obořům vědním.« Naše společnost není tudíž jen sdružením rodopisců a přátel rodopisu, nýbrž si klade cíle vyšší, jež i na jiných místech stanov opětovně zdůrazňuje a které ji vleňují do organisace české práce vědecké. Je to zdůrazňování zásad vědeckých, jež nikdy nesmí být zrazeny. A k tomuto programu se hlásí i nový výbor a chce k jeho uskutečňování podle možnosti a sil pracovati. Vynasnaží se, aby Rodopisná společnost byla po všech stránkách důstojnou představitelkou vědeckého rodopisu českého národa.

Výbor učiní opatření, aby Časopis Rodopisné společnosti vycházel opět pravidelně tak, aby styk mimopražského členstva se společností byl opět častější a těsnější. Časopis bude při tom udržen na vědecké úrovni, aby čestně reprezentoval českou vědu rodopisnou doma i za hranicemi. Výbor se vynasnaží, aby byly pravidelně konány členské schůze s přednáškami a debatami, na nichž by se probíraly různé otázky související s rodopisným badáním, ať již teoretické nebo praktické, ovšem vždy na podkladě vědeckém. V souvislosti s tím mám v úmyslu, projeví-li členstvo patřičný zájem, uspořádati praktický kurs pro začtení se do písem a poznání různých rodopisných pramenů ze XVI. až XIX. stol. Kromě toho chce společnost pořádati podle možnosti i odborné vycházky.

Velikým úkolem, který byl dán společnosti do vínu hned při jejím založení, je zřízení Rodopisného ústavu, který by vedl v evidenci rodopisný materiál, uložený v domácích i zahraničních archivech a knihovnách, případně jej shromažďoval ať v originálech nebo v opisech, a sebranou látku třídil a zpracovával. Tento úkol nemohla dosud společnost splnit, avšak přikročila již k některým přípravným pracím, v nichž bude i letos pokračováno, přirozeně opět podle zásad přísně vědeckých. Upozorňuji tu na rodopisnou kartoteku, v níž jsou rozpisována jména z vývodů společnosti zaslanych, a zejména na sbírku vývodů a rodokmenů význačných představitelů kulturního, uměleckého a vědeckého života českého, jež bude podle možnosti soustavně doplňována.

Společnost chce v duchu svých stanov udržovati loyální spolupráci s příbuznými organizacemi domácími i zahraničními. Pokud domácích poměrů se týče, pokládal by výbor za prospěšné, kdyby se je podařilo zjednodušiti. Kdežto celý národ u vědomí škod, jež mu způsobila politická a zájmová roztríštěnost, se k jejich odčinění cílevědomě sjednocuje, čeští rodopisci, ač počtem chudí, se ještě více rozdrobují. Že je to věci na škodu, netřeba zdůrazňovati. Výbor společnosti bude zkoumati, zda by bylo možné rodopisnou práci sjednotiti anebo alespoň její roztríštěnost zmenšiti. Předpokládá to ovšem loyalitu všech interesovaných spolků a sdružení — jen na tom podkladě bude možné jednat. Společnost naše, která založením je nejstarší a svým programem a posláním nejšírsí a — neváhám to zdůraznit — též nejvědečtější, bude i v této věci míti před očima vždy jen zájem celku a prospěch rodopisného badání. Nabízíme-li loyální spolupráci všem lidem dobré vůle, ohražujeme se stejně proti rozkolníkům a škůdcům vyšších ideálů, jimž právě v zájmu vědeckého rodopisu a národní práce kulturní budeme neúprosně čeliti.

V tomto směru, zde jen heslovitě naznačeném, chce nový výbor správovati a vésti Rodopisnou společnost k jejímu bohdá rozkvětu. Vynasnaží se převésti slova v skutky, neboť jenom činy mluví!

Aby dosáhl vytčeného cíle, potřebuje výbor podporu a spolu-práci všeho členstva a proto Vás o ni žádá. Prosí, abyste podniky společnosti podporovali a hojně se jich účastnili, abyste zásady společnosti rozšiřovali a uplatňovali a — což je neméně důležité — abyste plněním svých členských povinností, zejména i finančních, umožnili uskutečňovati úkoly a cíle, o nichž jsem se zmínil. Také získáváním nových členů, kteří jeví zájem o vědecky pěstovaný rodopis, zasloužíte se o Rodopisnou společnost. Stejně se o ni zasloužíte, když výboru společnosti budete předkládati k projednání různé náměty, jež podle Vašeho přesvědčení byly by společnosti k užitku, a též když kroky a činy výboru podrobíte věcné kritice, již se výbor u vědomí, že chybovat je lidské, nikterak neuzavírá, nýbrž ji v zájmu společnosti vítá.

Konče toto stručné programové prohlášení, nemohu než znovu Vás ujistiti, že se výbor vynasnaží, aby byl hoden důvěry jemu projevené, za niž Vám děkuje, a z upřímného srdce přeji Rodopisné společnosti do druhého desetiletí další rozvoj a šťastnější budoucnost!

Dr Václav Bartuňek.

Křestní matrika bývalého farního úřadu u sv. Martina na Starém městě pražském z r. 1655.

Matrika tato jest 10,5 cm široká, 31 cm dlouhá a 4 cm vysoká, převázaná do pergamenuvého listu, který obsahuje latinský text Apokalypsy. Původní vazba byla také pergamenvá, ale pro nečitelnost písma se nedá usouditi, co starý pergamenvý list obsahoval. Pravděpodobně byl součástí nějaké liturgické knihy. Vedle zápisů křestních obsahuje matrika i zápisu snubní. Psána jest česky až do stránky 353. se vzácnou na ten čas úplností rukou f a r á ř e V i k t o r y. Zápis začínají rokem 1655, ale uvnitř matriky na str. 37. jsou jednotlivé zápisu i z roku 1651 a na str. 121 i z roku 1649. Zápisu jsou zbytkem patrně starší matriky, jejíž trosky byly později do této vevázány.¹⁾

Na str. 17. matrikář poznámenal: »Všechno k větší cti a slávě Boží, sv. Martina, biskupa a vyznavače a spáse pokrtěných dětí Magister Jiří Martin Viktora, farář, posvátné theologie baccalaureatus formatus tohoto roku 1657 25. července na universitě Karlo-

---

¹⁾ Literatura o farním kostele sv. Martina ve zdi: TUMPACH-PODLAHA, Dějiny a bibliografie čes. katolické literatury náboženské, III. str. 1377; W. W. TOMEK, Dějepis města Prahy, svaz. I., III., X., XII.; Frant. RUTH, Kronika král. Prahy, II. 720.

Ferdinandově v Praze». Podobné kratší nebo delší zbožné invokace se vyskytují častěji v závěru starého a v úvodu nového roku.

Při křtu jednoho z přečetných potomků pana Withy jsou pozváni jako kmotrové »z žebráci a jedna žebrákyně«. Na str. 329. se nám tento zvyk vysvětluje: »otec přizval za kmotry žebráky z milosrdenství, protože byl křest prvorozeneho syna«. Bohatí rodiče, prokazujíce milosrdenství chudým, chtěli tak zajistiti požehnání nebe pro své miláčky.

Při křtu Jiříka Balouna z Podbaby pojmenovává, že zastává nemocného faráře Karla Malého z Tulechova, faráře nejvyššího pražského purkrabství.

Zhusta se stávalo, že dítě chudé matky, nebo dítě nemanželské bylo položeno za noc k domu některého pražského boháče. Tak na str. 158. zapsáno: »pokřtěna Lidmila, dítě nalezený ve dveřích na Příkopích u pana z Proseče«. Dítě nebylo opuštěno. Sama paní z Proseče mu byla kmotrou a kmotrem nebo svědkem p. Ignác Blumenschein, »komorník při dskách zemských«. Dne 14. února 1661 pokřtěn Rudolf Valentin, »dítě nalezený v domu pana doktora Zetle«. I toto dítě mělo vznešené kmotry. Podobných případů by bylo možno uvést více.

Na osadě byl založen spolek nebo bratrstvo soukeníků, kterí dostali povolení k ustavení bratrstva od císaře Leopolda I. jako odměnu za statečné chování při obležení Prahy od Švédů. Bratrstvo bylo založeno pod ochranou sv. Severa, patrona soukeníků. Farář napsal do matriky křestní na str. 164, že první shromáždění bratrstva se dělo po zpívané mše sv., po níž měl také promluvu o sv. Severovi, o němž nebylo členům nicého známo.

I jinak ke křestním zápisům vedle nutných dat připojuje rozmanité poznámky a vysvětlivky. Obyčejně se tak děje, když vysvětuje v Praze přítomnost osob ze vzdálenějších míst. »Matka na ten čas přišla do Zeleného domu na Spálené ulici náhodou z Čelakovic«. »Náhodou přišla těhotná matka do Prahy z Dobřeovic..« (299). Dne 11. února 1665 pokřtěn Vilém Arnošt. »Otec Jakub Štard, kantor z Braslavě, matka Kateřina. Na jarmark přišli do Prahy. Slehla v domě naproti Cyprianovům na Židovské zahradě, jinak na Charvatský ulici« (252). Matka Kateřina »na ten čas pocestná slehla vedle Kunratic v krčmě Bethanii« (Betáň?).

Že na faře svatomartinské byla ještě starší dnes neznámá matrika, o tom svědčí poznámka na str. 266: »Vide librum antiquum ibidem« (Viz starou knihu tamže).

Matrika obsahuje jména těchto pražských právníků a notářů: JUDr Fridrich Blažek, přesedící konsistoře, Tomáš Budín, juratus advocatus Bohemiae, Jakub Čellický, advokát na hradě pražském, JUDr Mikuláš Emmer, Jan Fray, veřejný notář, Václav Funk, advokát Nového města pražského, Fridrich Gollenus, veřejný notář, JUDr Jiří Hitzfeld, Krištof

K n a u t, fiscus regius, JUDr Jan Knecht, advocatus aulae et regni, Dr Krištof Kyblín de Waffenburg, decanus facultatis, regii fisci adjunctus, Jan Kasanova, advocatus regni, Vilém Krakovský z Kolovrat, nejvyšší sudí, Dr Jan Kladius z Klaudenbergu, rada při appellací, JUDr Jindřich Mayer, auditor regimentu generála Kopa, Dr Matyáš Malanotte, Dr Matyáš Macht, kancléř Starého města, Mikuláš Mertz de Pikenhalde, advocatus juratus z Malé Strany, Dr Jan Proškovský, rada při appellací, Dr Václav Rosa, regii fisci adjunctus, Achatius Reczel, veřejný notář, Dr Kašpar Zobellius, kancléř převorství Matky Boží pod Řetězem, Dr Kristian Zettel, aulae et regni advocatus.

Z lékařů a chirurgů jsou jmenováni: Jan Burgkmeister de Weisenstein, chirurg kardinála Harracha, MUDr Matěj Becker z Ostric, Han z Hansteina, PhDr a MUDr Jakub Dobřenský z Nigropontu (lékař a přírodozpytec, vydavatel kalendáře), Jindřich Forman, MUDr Jan Kürchmayer z Reichvíc, Vilém Major, MUDr Jindřich Proxa (Proza), felčar Stubenmayer, felčar Daniel Smit, MUDr Jan Vondra z Veltěže, MUDr Sebastian Zeidler, physicus regni.

Duchovenstvo jest zastoupeno jmény: Isidor de Cruce, opat Karlovský a almužník císařský, Tomáš Javorňitius, assesor při konsistori, Karel Malý z Tulechova, purkrabský farář, Šimon Mitis, farář od sv. Jindřicha, Jiří Pospíchal, S. Th. baccalaureus a převor špitálu u sv. Františka, Jan hr. z Valdštejna, kanovník olomoucký, Albert Weis, dominikán.

Zajímavé jest množství místních jmen, z nichž se některá udržela až dosud. Lidé, kteří byli zapsáni do matriky, bydlili: ve Skořepovic ulici, byli ze z Derazu, od Slunců, z Zlatého Pole, Kateřina Pertnerova měla hospodu u Boží Sukné (dnes čp. 347), Brikcí Strnisko z Lvové jámy,²⁾ z Košíř byl jakýsi Pulpit, mnoho dětí se rodilo u »tří lilií«, od »zlaté podkovy«, »od zlaté růže«, »u třech červených zvonů na Příkopích«, »u Studničků«, »od stříbrný kotvy«, u »zlatého kohouta«, »tří žaludů«, »bílého lva«, »Helmovic mlejnů«, »tří granátů«, »dvanácti medvídsků«, »dlouhé střídy« (!), »tří herynků«, »dvanácti sloupů« a j. Někdy byl dům popsán dosti obsírně. Bydliště Vítka Špačka, sladovníka, jest určeno takto: »... z domu od starodávna řečeném u zlých Kačků³⁾ aneb v Pekle v Skořepovic ulici, kde nyní purkrabský pivovar naproti bečváři...«

Do Prahy již v tehdejších dobách přicházelo mnoho lidí z osad vzdálenějších i velmi vzdálených i cizinců a tento pohyb

²⁾ O něm viz na př. RUTH, Kronika král. Prahy I., 236

³⁾ Fr. RUTH, Kronika král. Prahy II., str. 834; u zlých Kačků též u Špamberků čp. 356-12, protože v XVI. stol. tam měli pivovar Kačkové z Kačína.

obyvatelstva se jasně odráží i v matrice. Jako kmotr zapsán Jiří Eczler z Vídne (5), jiný z Minichova (!), Polák (!) František Želinský z Žilin, Karel de Dothis z Milána (157), Wolz z Perna (158), Udalricus de Oettengrowen z Brabant (171), Karel Lurago z Oberpiren, Terezie de Couriers ex urbe Leva z Belgie (209), Fridrich Tille, tovaryš felčarský z Koppenhagu (309), Kristian Hauswirt z Mautern v Rakousku (333). Z českých měst a osad jmenovány: Běšiny u Klatov, Kamenice u Jílového, Holešovice, Zadnější nebo Malé Holešovice, Repoleje (!), Hostivař, Strašnice, Kutná Hora, Kobylisy, Podbaba, Koloděje, Buzany blíž Vořechy, Vinoř, Sedlčany, Čes. Lípa, Řepy, Libčice, Kouřim, Průhonice, Podskalí, Prosek, Jinočany, Chrášťany, Záběhlice, Kolín, Chuchle blíž zbraslavského kláštera, Dobřejovice, Vodkovice (!), Štěchovice, Domažlice, Nusle, Kozlov blíže Horažďovic, Nučice, Sušice, Lomnice, Postřížín, Sobín, Mašovice u Plzně, Telčoves (!) blíž Buštěhradu, Kaňejk, Chodov a j.

Matrika obsahuje křestní zápis y z let 1654—1677. Nejméně křtu — odmyslíme-li si několik ročníků neúplných — jest zaznamenáno v roce 1658 a sice 45; nejvíce jest zaznamenáno hned v následujícím roce 1659 a to 98.

Statistika počtu křestních zápisů se nám jeví takto:

Roku:		Roku:	
1654	od února zapsáno	44.	1665
1655	od května zapsáno	60.	1666
1656		zapsáno	74.
1657	do března, ostatní chybí,	zapsáno	16.
1658		zapsáno	46.
1659	"	zapsáno	98
	i s několika staršími zápis y.		
1660		zapsáno	84.
1661	"	64.	1674
1662	"	68.	1675
1663	"	56.	1676
1664	"	65.	Celkem jest zapsáno křtu 1433.

V abecedním pořádku otiskujeme soupis příjmení. V závorce označená čísla znamenají stránku matriky, na níž se příjmení nalézá:

Abarth (180), Agner (25), Achilles (421), Albrecht (66, 145, 211), Aleš (392), Alexius (371, 389), Allio (356, 328), Arnberger (25), Augustin (363), Avtivara (358).

Baborovský (151), Bahořík (306), Balcar (318), Baloun (128), Baptista (412), Baštecký (377), Bebr (162), Beck (333), Becker (309), Bedelík (278), Behmer (119), Bechyně z Lažan (279), Beidelík (370), Bělohlávek (147, 183, 235, 288), Bělová (47), Beneš (370), Benda (389), Bernard (375), Berník (386,

411), Bezdečkovský (31, 77, 155, 206, 246), Bíba (358), Bilinský (15), Bil (255), Bilavius (56, 89, 205), Bílejkríž (33), Bilner (387), Bindlerova (330), Blank (286), Blažej (153, 271, 314, 361), Blecha (404), Blovký (361, 413), Blück (203), Bobrovský (82), Böcker (253), Boemer (22), Bogner (394), Bogusta (374), Bolink (217), Bošecký (175), Bošinský (349), Boškovská (240), Branka (10, 46, 96, 158), Braunschmidt (9, 51, 117, 155, 207, 227, 251, 389), Brandýský (367), Bravníkova (290), Briczelova (177), Brichta (199, 258), Brodský (26), Broch (297), Brochimie z Reitu (173), Brokeš (263), Brosser (329), Przobohatý (323, 341, 359, 373), Břekovec (321, 359, 416),⁴⁾ Březnický (360), Bubecová (409), Bućkova (72), Budil (393), Budislavský (105), Budišek (249), Buková (401), Bulicius (256, 300), Bumbová (384, 404), Bureš (189, 219, 245), Burgois (284), Burwenich z Kolína Reina (303), Buxheber (55), Buzkova (394, 415), Bužík (357).

Cajo (?) (384), Celín (409), Cihlářka (225), Císař (227, 382), Clott z Grüntalu (288), Cmrda (360), Cochar (403), de Contrassis (209), Cyprian (391), Czoltzner (110), Czolner (177).

Čápova (225), Čáslavský (234, 312, 337, 366), Čech (167), Čejka (343), Čenkovský (98), Černák (19, 41), Černohlávek (352), Černý (21, 131, 185, 246, 262, 261, 302, 374, 391, 395), Českobrodská (16), Červenka (73, 348), Čížek (71, 202, 278, 400), Čmerd (380), Čumrda (289).

Danhelius (287, 313, 364, 387, 416), Denunso (141), Derntolle (36), Derš (312, 348), Dlouhoveský (305), Dobrovolný (170, 334, 353), Dobřanský (142), Dolejší (130), Dolický (414), Domovská (3), Drábek (9, 32, 133, 175), Drexler (406), Drostová (153), Družecká (406), Dubský (63), Ducz (341), Duhač (367), Duchač (209), Dupáček (27), Duškovský (81), Dvorská (366), Dvořák (129).

Eckert (262), Engelmajer (266, 316), Erkert (217), Erles (28, 112).

Faber (260), Fahoun (209), Farkaček (281), Feddeler (390), Feltempach (8), Feterova (238), Fiala (130, 196, 319), Fikar (269), Fikař (401), Fil (15), Filip (46), Firleger (43), Fišer (294), Fojt (106), Franc (421), Franck (404), Francpulka (□), Frantz (385), Fric (301, 389), Fridrich (35, 302), Friš (160, 241, 261), Fučík (34, 58), Fuxova (344).

Gabriel (172), Galupnický (395), Gilger (188), Goll (323), Graft (273), Grenar (234), Gutta.

Habark (119), Hajmon (408), Hak! (322), Halman (24), Hancová (415), Handl (90, 157, 340), Handler (376), Hannel (208), Hans (401), Hapr (367), Haraba (367), Hašek (20, 31, 86, 104, 135, 279, 306, 330, 390, 403, 421), Haul (346, 366), Haundková (388), Hauswirth (323), Haužovová (368), Havelka (84), Havlíkova (417), Heitelova (410), Helebrant (392), Hendry (10, 419), Herdlička (47, 157, 148, 101, 216, 242, 397), Hertík (419), Hes (53), Hibner (76), Himelsticer (269), Hiršman (325), Hlava (83), Hlaváček (322), Hlavatý (417), Hoffman (63, 247), Hoffnokel (264, 322, 300), Hojer (320), Höndel (262), Hönnig (275), Hon (41), Honeykner (71), Holický (374, 387), Holoubek (405), Holovský (257, 357, 313), Holub (14, 255, 283), Holubec (30), Horák (49), Hortman (298), Hořecký (181, 407), Hořenka (33, 57, 155, 205, 228, 260, 319), Hostivec (408), Hostivářský (84, 166, 219), de How (195), Hradový (308, 312, 324, 368), Hradský (312), Hrachový (230), Hrazecký (389), Hrejsemnou (174, 243), Hromada (126), Hruška (188, 286, 315), Hubart (225), Hubatka (184), Hudcová (421), Hübner (262, 328), Hummel (183), Huřecký (351), Hyber (36), Hylker (126), Hyrrl (50), Hříbek (403).

Chlupatý (73), Chotěbořský (409), Chrastecká (186), Chromá (21).

Iblevský (362), Itter (132, 172, 228).

Jablečník (190), Jakeš (211), Jambrožkovský (267), Janeček (32, 194), Janoušek (397), Jaral (368), Jaroš (129), Jašek (378), Jedlička (216), Jelínek (177, 195, 355, 358), Jeník (371, 392, 418), Jeřábek (372, 386, 407), Ježek (9,

⁴⁾ Fr. ROUBÍK, Královští rychtáři, Sborník příspěvků k dějinám hl. m. Prahy VI., str. 291 pozn. 81; Fr. RUTH, Kronika II., 835.

26, 48, 89, 141, 244) Jihlink (272, 237), Jílek (374), Jindrová (358), Jindřichová (379), Jirák (323, 342, 365, 381), Jískra (377), Jonák (364), Jung (205, 228).

Kabeš (27), Kadečka (135), Kadey (385), Kaleto (154, 222), Kamenický (168), Kaplický (55, 400), Karásek (186, 239, 286, 324, 368), Karlík (223), Karlova (385, 398), Karosek (105), Kašparovský (356), Kautský (70), Kavíková (64), Kavka (341), Kaysr (411), Kazovická (346), Keblova (332), Kerbr (360), Kheber (293), Kheberle (366), Kheler (330, 360), Kherly (51), Khibelova (262), Khizerova (198), Khollerova (186), Khuber (241), Khyncová (406), Kladívko (347, 323, 366, 383, 414), Klatovský (144), Klausmar (152, 202), Klausmayer (238), Klepetová (273), Klíma (111, 199), Kliment (49, 74, 108, 318), Klín (385), Klouček (302, 321, 351, 373), Klus (339), Knecht (259), Kobibel (47), Kobler (56), Kocour (15, 25, 133), Kocourek (315, 399), Kočí (390), Kočík (232), Kočnar (396), Kogar (243), Kohout (28, 82, 303, 327), Koch (69, 100), Kol (375), Koler (319), Koltýk (295), Komárek (194, 200, 226), Komhamímer (45), Koňas (140, 223), Kondilus (33), Koneperker (279), Koníček (356), Korál (326), Koranda (37, 49), Korman (Hybernus, 218), Kořínek (94, 251), Kořinská (10), Kos (357), Kosošský (306), Kostecký (369), Kotak (20), Kotčí (325), Kotezová (91), Kotler (30), Kotmel (239), Kotouč (383), Koupil (398), Kozlík (397), Kozlova (121), Kozlovský (12, 210, 264), Koželuhova (279), Kožlovská (156), Krabačova (216), Kraft (372), Kratochvíl (79, 138, 220, 221, 245, 254, 289, 327, 346), Keyserová (45), Králíček (397), Krátký (29, 32, 79, 81), Kraus (72, 111, 169, 363), Krejčí (412), Krejsa (418), Krchperkr (376), Krišpín (125), Krkule (379), Kro (151, 192, 244), Kronobílová (62), Krosová (48, 122), Krosrová (375), Kršňák (37), Kruchej (?) (100), Kryštufek (165, 200, 247), Krziczka (370), Křenek (250, 267), Křtěnek (171), Kuboš (200, 225, 267, 299, 316, 338, 367), Kučera (115, 125), Kudr (334), Kudrna (292), Kürtnar (345), Kuch (29), Kulda (414), Kuldirar (226), Kulichová (71), Kulík (218), Kundesman (282), Kužela (67), Kyblín (22, 77), Kynubr (408), Kyšinský (33, 47).

Labský (210), Laňka (314), Laurentinova (371), Laurenzova (25), Lautský (178), Laznová (388), Ledvinka (19), Lehner (407), Leiner (376), Letická (199), Lezáčkova (405), Lichmburský (339), Linhart (324), Lintner (□), Lisau (135), Litický (286, 352, 364, 382), Lito (28, 197), Litovský z Růžova (207), Loskot (132, 332), Losova (417), Losovská (418), Ložek (121), Lukavský (85, 161, 247), Lukšák (304), Lusk (414).

Macháček (413), Machová (417), Majer (138, 276, 367), Major (143), Malíková (114), Malinová (229), Malkova (381), Malovcova (276), Malý (45, 78, 179, 120, 230, 345, 382, 457), Maranská (320), Marinек (367), Markaut (212), Marsálek (113, 175, 233), Marsák (52), Mašková (323), Matějček (299), Matouch (394), Mayenkirchel (147), Maysserová (35), Mazánek (343, 361, 373), Medecký (16, 33, 137, 198), Melnický (20, 237), Mendl (360), Mensík (139, 334), Merczynkova (266), Mezhorský (365), Micklova (370), Miherau (360), Michálkova (115), Miklicova (59), Mikličová (90), Miller (13, 290), Milota (165, 235), Milová (385), Milý (217), Mirabelova z Treuchova (182), Mišák (342), Mladěčkova (281), Mlejnek (108, 269), Modestin (153), Modl (276), Modrý (355, 394), Mohličková (31), Moravec (25, 118, 159, 204), Moravičková (324), Morčanský (325), Moškova (208), Moškovský (144), Motyčka (45), Mráz (206, 328, 356), Mrázek (248), Mřen (22, 157), Müller (117, 181, 346, 402), Musil (376, 399), Mušer (366), Mušín (95), Myslík (324).

Nádherný (27), Náhlík (254, 303), Nedbal (47, 233, 308, 371), Nedvěd (260), Nekvapil (398), Nepilá (81), Neuman (Nájman, 339, 365, 391, 415), Nicová (326), Nohova (312), Nokl (407), Notová (376), Novák (20, 23, 107, 109, 201, 253, 268, 363), Novotný (352, 354, 358).

Oliva (386), Ondrová (408), Ox (187).

Paccovský (64), Pacha (21), Panenka (285, 355), Paržová (305), Pauer z Waden (144, 321, 352), Paulkleser (232), Payer z Wayden (207, 234, 279), Pazourek (11), Peczova (93), Pech (358), Pek (111), Pekárek (160, 189, 404),

Peker (31), Pěnkava (110), Perninger (306), Perkler (119), Pernstarf (295), Pešek (87, 128, 184, 263, 293), Peška, Petlan (282), Petráček (338), Petrlik (249), Petržilka (412), Petřík (232), Pilner (360), Pinkasek (10, 131, 175), Pirner (256), Písecký (87, 199, 275, 308), Písková (95, 152), Pitmon (410) Pittenbaum (116), Plachta (65, 369, 414), Plumschain (76), Plzenský (151), Podkostelský (37, 122), Podkova (20), Podulšanský (221, 245), Pok (240), Poklop (191, 211), Pokorný (28, 52, 301, 344, 375, 396), Poláček (353, 378), Polívka (123, 281, 374), Poslušný (379), Pospíšil (285, 393), Postřihač (36, 80, 211, 251), Pořícký (54), Potočný (202), Prandl (30), Prathofer (340), Pretr (364), Presyl (379), Prechá (231), Prich (381), Procházka (88, 100, 120, 122, 224, 239, 297, 332, 376, 379, 384), Prosil (396), Prušek, Prukšova (343), Přibík (360), Příbramský (152), Psener (337), Puch (340), Půlpit (156, 113), Pyšelský (166).

Raboch (23), Radleler (316), Raismon (Reismon 363, 373, 393, 418), Rajský (282), Rakovník (116), Ratiborský (318), Rauch (405), Rayter (43), Rech (321), Recht (368), Reinkirz (414), Reichtar (306), Retiminský (57), Retz (290), Richtář (14, 20, 126, 200, 248), Rodler (222), Rohan (118), Rosa (182), Rosenberg (364), Rosokovec (159), Rospek (226), Rošik (297, 311), Rozvoda (89), Rubeš (65), Ručas (324), Ruirova (32), Rusman (94), Rutpart (118), Růžkova (265), Růžička (11, 265, 380, 386), Rytí (356).

Řeháček (92, 237, 291). Řehoř (375), Riháčkova (32).

Saber (364), Sangr (368), Satranský (429), Seddeler (416), Semerát (416), Serafín (271, 298), Severa (393), Schainbart (301), Scheybal (285), Schlicht (□), Schmid (360, 367), Schmittaur (271), Schwager (293), Schropp (254), Schumfeld (225, 279, 311, 354), Simiklova (370), Skopec (182, 229), Skopeček (243), Skoukal (370), Slavíček (146), Slavík (202, 212), Sláma (265, 317), Slonek (347), Smrková (335), Smutný (50, 165, 233, 260), Sobotka (281), Sokolář (97), Solozor (26), Soukup (223, 364, 365), Sovner (360), Spilka (335), Spineta (417), Srajnej (360), Srna (218, 372, 402, 420), Stainer (350), Stainhart (314), Stanislav (53), Staurinker (349), Stehlík (25, 194, 300, 311), Stehno (230, 309), Storintová (370), Straka (347), Stříbrná (237), Stříbrský (56), Studený (134), Stum (145), Suchánek (107, 169, 208, 235), Suchý (133), Sumr (313), Svoboda (42, 187, 224, 248, 268, 296, 372, 379, 395), Sýkora (141, 218, 247, 310, 356, 386, 418), Synvold (400), Syt (362).

Šacalovská (411), Šebestanova (372), Šebestová (234), Šeder (299), Šenk (374), Šepfer (379), Šerat (230), Šerfulova (370), Šeterova (344), Šída (282), Šimáček (174), Šimon (98), Šinscius (317), Široký (388), Šlechta (408), Šmelcer (379, 395, 413), Šmuk (224, 261), Šnaider (284), Špaček (41, 180, 266), Špan (93, 193, 231), Španiel (180), Špineta (396), Springer (25), Šrainér (322), Šram (335, 358), Šredder (Šreter 255, 240, 298, 173), Šret (221), Štanda (318), Štard (252), Šťastný (91, 264, 326, 396, 412), Štet (330), Štíkerová (283), Štíková (244), Štirigroš (132), Štokr (80, 349), Štros (363), Šturm (54), Šuba (287), Šuster (356), Svajner (402), Švamberka (379, 409), Švancar (377), Švarz (382), Švihovský (191).

Táborský (328), Tam (185, 242, 272), Tarquart (381), Tarušek (409), Techlmon (128), Teil (93, 170), Telátko (204), Telekova (263), Telfík (109), Theofil (143), Thum (22), Tichá (146), Titéra (163), Titl (103), Toman (263), Tomek (419), Ton (312, 335), Topinka (310), Tor (407), Traubart (142), Trausil (132, 364), Trčka (28, 258, 273), Třebichovský (172, 248), Tuchlovský (324), Tum (67, 257), Tůma (131, 231, 418), Tumler (315), Turmovská (295), Tuškovský (184), Tvrzdý (115), Tyl (32, 235, 320).

Uhlířka (308), Uldrich (284), Ullý (306), Urbanides (19, 48).

Vackova (268), Vančura (420), Wagner (161, 227, 305, 349, 397), Wais (330), z Waldštejna na Chroustovicích (195), Valenta (114, 357, 370), Walser (330), Vanček (310), Vaněk (190, 317, 360, 362, 390), Vaníček (358), Vaník (411), Vankovská (393), Weis (101, 203, 243, 279), Vejmanovský (57), Vejvanovský (78, 136, 204), Vejvoda (50, 140, 289, 399, 413), Welker (291), Werner (58, 86, 163, 418), Veselý (12, 24, 189, 200, 220, 281, 319, 341, 370), Veverka

(160, 212), Wexelperger (249, 274), Wichner (68, 157, 226), Wimmer (322), Viničková (360), Wismon (382), Vítek (271, 317, 340), Wítha (96, 168, 192, 220, 236, 270, 283, 296, 323, 366, 350, 377), Witzberger (302), Vlasáková (350), Vlček (392, 417), Voborský (355), Vodička (12, 99), Vodová (230), Vokoun (383, 415), Voldřich (175, 241), Wolf (148), Vondra (260), Vonjavkova (300), Voráček (346), Vorel (197, 306, 309, 400), Voríšek (85), Vostříž (116), Votíhaná (163), Votrpec (360), Votrubova (185), Vrabcova (402), Vrbova (229), Všeradský (278, 368), Vtip (12, 103, 167, 240, 267, 274, 352), Vyskočil (391), Vysoký (377), Vysušil (401), Vyškovský (263).

Zabloudil (369), Zahořanský (70, 75, 27, 136, 237, 345, 351), Zach (27), Zachariáš (305, 398), Zajíc (232), Zatočil (14, 29, 106, 259, 279, 335), Závorová (419), Zderaský (355), Zelenka (169, 284), Zelnar (337), Zettel (102, 150, 178, 222, 261, 283, 373, 395, 413), Zlomek (83), Zolitz (210, 235), Zucker (148), Zych (160), Žykona (393).

Žák (46), Žaloudek (245, 383), Žam (3), Žatecký (□), Žemlička (34, 69), Zežule (29, 66, 106, 181), Žito (36, 73), Žoček (190, 278), Žulka (250).

Bedřich Kšára:

Malostranský hřbitov v Košířích.

Jedním z důležitých pramenů rodopisných v Praze jsou hřbitovní náhrobky. Malostranský hřbitov můžeme řaditi z nich, pokud se týče zachovaných náhrobků, na prvé místo.

Když v Praze r. 1680 zuřil mor, zakoupili »představení vlašského špitálu« od malostranských Dominikánů vinici při úpatí výšiny Věnečku, kterou upravili na hromadné pohřebiště, při němž zřídili nemocnici. Ošetřování nemocných převzali Jesuité, kteří pak zde nákazou všichni zemřeli. Když morová rána ustala, hřbitov tento byl opuštěn, neboť nebylo úmyslu jej dále udržovati, avšak nový mor, který se rozšířil v r. 1713—1714, uvedl jej znova do používání. Rokem 1714 počalo se na něm pohřbívat na rozdíl od hromadných hrobů do hrobů jednotlivých. R. 1786, jak hlásá zaděná deska s německým nápisem ve vchodu do nového hřbitova, musel býti rozšířen. Byli zde pochováváni obyvatelé z Hradčan, Malé Strany, ze Smíchova a Košíř. V roce 1887 byl zrušen a nyní jest změněn v sad, avšak neškodilo by, kdyby byl rádnejší udržován, a to z úcty k těm, jichž hroby se tam dosud nalézají. Soupis, který zde uveřejňuji, týká se na hřbitově dosud zachovaných hrobů a náhrobních desek. Byla tu pochována řada významných osobnosti, jako: Karel Jar. Erben, čes. spisovatel, litoměřický biskup dr. Josef Hurdálek a j., ale jejich náhrobky marně byste tu dnes hledali, neboť jejich pozůstatky byly buď převezeny, anebo hroby jejich srovnány se zemí.

Výklad zkratek: Pr. měšť. = pražský měšťan, — gen. mjr. = generálmajor, — plk. = plukovník, — pplk. = podplukovník,

— mjr. = major, — hjt. = hejtman, — por. = poručík, — pr. jub.
= pražský jubilejný.

*

Počátek popisu u bývalé umrlcí komory podél zdi: 1. Franz Saureck
* 9. X. 1796, † . . . 1805. — 2. Georg Alois Pellet, c. k. pr. magistrat,
rada, † 26. XII. 1799 — 60 r. — 3. Johann Georg Holla, městský důchodní
* 6. IV. 1736, † 3. VII. 1817. — 4. Dr Caspar Röyko, c. k. gubern. rada,
* 1. I. 1712 Marburg ve Štýrsku, † 20. IV. 1819 v Praze. — 5. Franz Wilhelm
Tippmann, dr. theol. a biskup ze Sataly, sufr. pr., * 11. VI. 1786, † 20. VI.
1817. — 6. Maria comt. d'Orawa Liptowa - Komorovská † 17 . . .
1852 — 39 r. Znak alianční, pod znakovým stanem s hrab. korunkou, prav.
štít červený, na něm 3 bílé proužky, hor. je nejdélší, střed. vodorovný proužek
kratší a dolní nejkratší; levý štít: černé pole a v něm obrněnec se štítem
ovál. na lev. rameni, v pravé ruce tasený meč. — 7. Alois Bragato veron
imperatrix Marie Anna MDCCCLXXIV. — 8. Elisabeth Demartini † 25.
XII. 1832 — 45 r. — 9. Joseph Hampl * 13. III. 1813, † 30. XI. 1850. — 10.
Thomas Ulrich, pr. měšťan a mlynář, † 27. I. 1842 — Anna † 6. X. 1859
— 82 r. — 11. Emanuel Alexandr Widimský, kníž. biskup, notář a ad-
ministrátor u sv. Kajetána, † 6. VI. 1872. — 12. Jacob Schöffo † 19. I.
1809 — 42 r. — Josefa † 11. VIII. 1812 — 68 r. — Anna Schitowa v.
Ehrenstein roz. Schoffo † 4. IX. 1819 — 42 r. — Franz Schitowa v.
Ehrenstein, c. k. gubernial. sekretář, † 4. IX. 1821 — 60 r. — Cajetana
Hawranek roz. Schoffo † 10. XII. 1819 — 36 r. — Johann Hawranek
† 31. III. 1842 — 74 r. — 13. Johann Alois Panzky a dítka bez dat;
Johann Panzky s chotí Viktorii roz. Schauer. Johann Alois Panzky † 29.
XII. 1817 — 40 r. Johann Panzky † 20. IV. 1813 — 60 r. Katharine Schauer
† 30. X. 1812 — 56 r. — 14. Dorothea Zahradka † 19. XII. 1857 — 74 r.
František Zahradka, c. k. setník, † 7. V. 1882 — 57 r. — 15. Anton Nemet-
scheck, c. k. nadpor., † 13. VI. 1836 — 54 r. — 16. Friedrich Dotzauer
* 1750, † 1814. — Friedrich Dotzauer, magistrát. auskult., * 1802, † 1830. —
Eleonora - Eduard - Johanna. — 17. Franz Legler, kníž. arcib. řed. v. v.,
* 10. X. 1762, † 19. I. 1843. — 18. Anna Zedlitz, c. k. komoří J. V. cís.
Marie Anny, * 16. IV. 1804, † 28. V. 1860. — 19. Franz Demartini,
měšťan a městský komíník, * 29. XII. 1786, † 13. I. 1842 a jeho manž. Marie
roz. Drda. — 20. Vincenz Wetschtein, † 5. I. 1858 — 64 r. — 21. Anna
Rudolpha v. Wartburg, manž. c. k. hrad. inspekt., † 4. VI. 1816 — 62 r.
— 22. Johann Nep. Günther, pr. jub. mag. rada, † 6. III. 1857 — 64 r. —
23. . . . Waňka * 9. IX. 1836, † 2. III. 1837, Franz * 7. X. 1772, † 27. III.
1838, Carl * 31. X. 1844, † 14. XI. 1844, Anna Katharina * 19. I. 1843, † 21.
XI. 1844, Theresie Božena * 23. VIII. 1848, † 10. I. 1851, Franz * 15. X. 1805,
† 15. VIII. 1860, Theresia roz. Gottbezahl * 30. X. 1781, † 27. X. 1866,
Theresia Reisich roz. Waňka * 4. IX. 1807, † 9. X. 1867. — 24. Katharina
Graf † 11. I. 1843 — 27 r. — 25. Joseph Mattauschek ryt. v. Ben-
dorf, capitán-por. c. k. ppl. »princ Emil v. Hessen č. 54«, † 10. IX. 1847 —
40 r. a syn Joseph † 20. IV. 1848 — 2 r. Popis znaku: »Štit štípený, v zlatém
pravém poli pravá půle černého orla; v levém zeleném poli meč špičkou
k hornímu okraji. Klenot na prav. helmu korunov. orel s rozpřatými křídly
na lev. helmu 3 pštrosí péra. — 26. Anton Rost, král. čes. zem. vrch. po-
jezdny v. v., * 28. III. 1792, † 10. VII. 1869, manž. Josefina roz. Brosch,
* 25. XI. 1798, † 2. I. 1872, Ernst Rost * 28. IV. 1853, † 23. IX. 1856. — 27.
Katharina Morawek roz Mach † 1857 — 62 r.; Wenzl Morawek † 1867
— 77 r. — 28. Jacob Böhmel, přednosta stanice buštěhrad. dr., * 28. VI.
1830, † 15. I. 1881, dcera Hermine * 4. XI. 1867, † 26. XII. 1880, manž.
Johanna roz. Strodlér † 20. III. 1884 — 54 r. — 29. Karoline Moerck
v. Moerckenstein roz. Lhotský † 22. I. 1827 — 25 r. — 30. Thomas
Wala, c. k. adjunkt ředitelství staveb, * 8. XII. 1795, † 25. III. 1846 a manž.
Anna roz. Fischer * 21. I. 1800, † 1. VII. 1870; Theresie Fischer roz:

Meckl * 13. III. 1777, † 20. I. 1855; Georgine Eiselt roz. Wala, manž. c. k. mjr., * 12. III. 1830, † 18. VIII. 1866. — 31. Eleonore šl. v. Zürchauer † 1850 — Franziska † 1859 — Marie † 1874 — Louise † 1875 — Josephine † 1875. — 32. Joseph Georg Wagner, c. k. gub. sekret., * 22. IV. 1782, † 15. X. 1840 a manž. Franziska roz. Hoffmann, ovd. Weitlof * 25. IV. 1782, † 8. X. 1848 a dítky: Karl * 20. II. 1813, † 20. V. 1816 — Jacob * 5. VII. 1822, † 17. I. 1834. — 33. Therese šl. v. Mertens roz. v. Aichen † 4. IV. 1822 — 40 r. — 34. Alžběta Pflegrová † 10. IV. 1847 — Amalie † 8. II. 1852 — Johanka † 30. II. 1855; Johanka Pflegrová roz. Hendrichová † 16. XII. 1862; Václav Pfleger-Moravský, spis. český a úř. čes. spořitelný † 20. IX. 1875 — 42 r. — 35. Elisabeth Wünscher roz. Wallendorf † 26. V. 1834 — 22 r. Friedrich Wünscher † 17. I. 1842 — 5 r.; Julia Wünscher roz. Pfleger † 18. V. 1850 — 32 r. — 36. Anton Hueber, pr. měst. a čalouník, * 1778, † 28. XI. 1835. — 37. Amalia Kleinier roz. Riedl 1815—1884 a dc. Philipine 1847—1866. — 38. Johann Bohn v. Blumenstern, c. k. pplk., * 19. II. 1825, † 29. IX. 1877. — 39. Johann Ritter v. Rittersberg, c. k. hjt., * 9. X. 1780, † 18. VI. 1801. — 40. Josef Hocker † 2. V. 1843 — 57 r.; Johann Risci † 31. VII. 1857 — 50 r. — 41. Anna Kubesch † ? VI. 1867. — 42. Dr Josef Georg Böhml, prof. astronom. věd. řed. c. k. stát. hvězdárny v Praze, ryt. řádu Frant. Jos. sas. ř. Alberta a dánského ř. »Daneborg« † 26. I. 1868 — 61 r. — 43. Theresia Matiejowski * 11. VIII. 1822, † 12. XI. 1841; Philipine Manžal roz. Matiejowski * 1. VI. 1815, † 15. IX. 1842; Philip Matiejowski, ranhojič, * 27. IV. 1781, † 5. VI. 1851 a manž. Katharina roz. Humboldt * 15. XII. 1794, † 3. IX. 1863; MUDr Philip Matiejowski † 15. XI. 1873 — 56 r.; MUDr Wenzel Matiejowski † 31. XII. 1877 — 57 r. — 44. Franz Fritsch, hosp. správce panství hr. Buquoj, * 9. V. 1776, † 28. ? 1839. — 45. Johanna Faschandi * 25. ? 1764, † 30. VII. 1800. — 46. Andreas Barvitius * 28. V. 1782, † 2. V. 1836; Georg * 13. III., † 13. IV. 1830; Isabela * 18. II. 1829 — Karl * 21. V. 1831 — Concordia * 28. IX. 1832, tyto tři poslední zemřeli 4. IX. 1836. — 47. Jacob v. Schönenfeld * 25. III. 1795, † 1. VI. 1841 v Karl. Varech; Viktorie * 27. XII. 1829, 31. III. 1852. — 48. Julie v. Schönenfeld † 26. V. 1856 — 2 r. Katharina v. Schönenfeld roz. Koller † 28. VII. 1796, † 17. XI. 1871. — 49. Antonia Fritsch roz. Koller, vdova po hrab. hosp. správci, * 20. XII. 1883 — 86 r. — 50. Dr Karl Hornstein, řed. c. k. stát hvězdárny, * 7. VIII. 1824, † 22. XII. 1882. — 51. Vincentio Badač, S. M. E. Prag. Canonica Custodi, * 3. IV. 1814 v Komárově u Hořovic, † 9. II. 1874.

Rada při cestě: 1. Rod. Havránek r. 1828. — 2. Anna Marie Votípková † 30. VII. 1882 — 64 r. — 3. Ludmila Gittner * 23. X. 1844, † 22. VI. 1873, syn Arnošt * 18. V. 1869, † 16. III. 1871. — 4. Františka a Ignác Jelínek bez dat. — 5. Emilie Jiříkovská, chot účet. offic. hlav. m. Prahy, † 12. XI. 1869 — 30 r., dc. Emilie † 9. IX. 1868 — 3 r. — 6. Rosina Nádherný roz. Schabá, * 10. V. 1757, † 24. II. 1828. — Antonia Nádherný roz. Malincky * 9. VI. 1792 v Praze, † 31. VII. 1852; Kajetan Nádherný, c. k. rada, gubern. registr. a řed. archivu, * 7. VIII. 1791, † 23. III. 1857; Barbara Malincky roz. Schafraneck * 31. III. 1757 v Praze, † 17. VII. 1834; Josef Malincky, řezbář, * 10. VII. 1756 v Brněnech, † 9. VII. 1827 v Praze. — 7. Hermenegild ryt. v. Peche, jub. král. čes. stavovský vrch. pokladník-kontrolor, † 14. I. 1835 — 86 r. Elisabeth v. Peche, roz. Roth, † 7. III. 1822 — 65 r.; dc. Elisabeth provd. Schnipper, † 13. II. 1824 — 31 r. Mathilde v. Peche, předst. angl. panen, † 6. X. 1847 — 77 r. Josef ryt. v Peche, c. k. dvor. rada, maj. Petrovic, Slapská atd., † 2. VIII. 1854 — 72 r. — 8. Josef Langner JUDr., zemský advokát, emer. děk. práv. fakulty, † 10. II. 1836 — 66 r., chot Leopoldina roz. Hlawatsch, † 25. VII. 1843 — 80 r.; zet Franz Plitzner, c. k. rada zem. soudu, † 26. V. 1854 — 64 r.; Henriete Plitzner † 30. VII. 1825, 1 r., Wilhelmine Plitzner roz. Langer † 13. V. 1855 — 56 r.; Rosa Woronka * 16. X. 1857, † 21. III. 1858; Franz

Hennér v. Hennersdorff, c. k. ppplk, maj. voj. zásl. kříže, † 17. IV. 1868 — 60 r. — 9. Anton ryt. v. Zollerndorff, c. k. komis. staveb silnic, † 20. II. 1827 — 37 r. — 10. František a Barbora Strnadovi ze Smíchova; František Nigrin, syn oficiála hlav. m. Prahy, * 12. V. 1881, † 25. IV. 1883. — 11. Josef Stöckner řl. ze Sturmau, c. k. mjr., † 9. XI. 1855 — 84 r. a jeho jediný syn Franz, c. k. oficiál stát. účtárny, † 5. I. 1856 — 31 r.; dcery: Josefine Kahler, vdova po c. k. hjt., † 8. VI. 1856 — 42 r. Katharina, vdova po c. k. mjr., † 5. IX. 1866 — 75 r. a její zet Christian Schallinger, c. k. notář, † 19. II. 1854 v Lovosicích — 43 r. — 12. Anton Grünnes * 11. VII. ?, † ? březen 1857. — 13. Margarete Neiml, roz. Putschegel † 11. II. 1832 — Heribert * i † 18. III. 1845; Josef Neiml, gubern. ofic. pr. měst. hospodář. úřadu, * 28. II. 1801, † 27. IV. 1872. — 14. Rodina Lepschik, bez dat. — 15. Ernestine Rost, roz. Ursus, † 15. I. 1872 — 31. r.

Desky u vrat vpravo, hlavní vchod: 16. Dorota Hámová † 25. III. 1795 — 66 r. 17. Anna Reijlehner, roz. Hessin † 19. XII. 1793 — 69 r. 18. Aloisia Bassa v. Scheressberg, roz. Mader, * 21. VI. 1785, † 22. VI. 1852; Barbara Graff, roz. Steinberger † 20. II. 1845 — 74 r. Aloisia * 20. I. 1817, † 31. XII. 1850, a manž. její Josef Bassa v. Scheressberg * 14. VII. 1785, † 14. V. 1861. — 19. Anton Proskowetz † 17. II. 1871, c. k. rada zem. soudu, 56 r. — 20. Johann Klem. Zobel, c. k. ...., * 1. VIII. 1777 v Tannheimu - Tyrolu, † 6. II. 1840; dc. Marie * 17. III. 1818, † 10. III. 1849, matka Katharina roz. Pronowsky * 2. VII. 1778, † 11. I. 1853. — 21. Johann Adam Ratzenberger, dor. mediciny, † 29. I. 1855 — 76 r. — 22. Anton Mraz, městský mlynář, † 17. IX. 1836 — 37 r. Prokop Mraz, mlynář a obec. represent. † 28. IX. 1846 — 53 r. — 23. Mathilde Wörth, dc. praž. měst. a obchod. * 11. VI. 1839, † 28. IX. 1850. — 24. Franz Paputzky, nadmyslivec kníž. Schwarzenberga, * 19. V. 1829 — 62 r.; Ferdinand * 7. VII. 1820, † 22. X. 1832 — Karoline * 20. I. 1818, † 1. VII. 1838. — 25. Bertha Hackel * 3. VI. 1863, † 15. VII. 1864; Wilhelmine * 22. XII. 1848, † 28. X. 1864. — 26. Jacob Ballasko, c. k. stát. knihved. a účetní oficiál, † 20. VII. 1855 — 63 r.; Anna roz. Hacker † 16. X. 1846 — 46 r. a dítky: Sofie — Elisabeth. — 27. Eva Brand, roz. Schulz, manž. čes. vrch. poštmistra, * 23. XII. 1787, † 15. I. 1844. — 28. Anton Schulzemig † 19. V. 1792. — 29. Jacob Demartini, mistr komínkový a měst. * 7. IX. 1771, † 12. I. 1832. — 30. Aloisia Skopcová, roz. Reischová, chot nadlesního kapitolních statků, * 4. VIII. 1805, † 1. VI. 1875. — 31. Aloisia Jarchel † 24. XII. 1839 — 37 r. — 32. Adolf Ritter * 17. XII. 1813, † 2. IV. 1830. — 33. Apollonia Spaczkin, roz. Dickin † 12. VI. 1794 — 28 r. — 34. Anton Zimmerman * 26. I. 1751, † 25. III. 1797. — 35. Marie Kurza † 11. IV. 1854 — 18 r. — 36. Anna v. Kiteil, roz. Lodgman v. Auen † 24. II. 1792 — 48 r. — 37. Leopold Ružičzka, c. k. mjr. dělostř. * 15. XI. 1774, † 8. XI. 1834. — 38. Josef Kottnauer, c. k. vrch. pošt mistr v Haštiči, * 24. X. 1802, † 16. IX. 1844. — 39. Ignatz Schmidt, bez dat. — 40. Joh. David Korn, c. k. gubern. kancelista, † 3. IX. 1818 — 74 r., Anna, roz. Venier, † 5. XII. 1818 — 71 r. — 41. Katharina Barta, manž. měšťana a mistra řeznického, † 3. X. 1832 — 30 r. a Franz † 15. II. 1820. — 42. Phillipine hrab. du Houn v. Dombaseline, † 20. I. 1825. — 43. Josef Brand, c. k. rada a vrch. pošt mistr v Čechách, * 1. V. 1783, † 12. III. 1849. — 44. Franz Scheiner, mlynářský mistr, * 16. III. 1761, † 12. XI. 1791. — 45. Marie Anna Delorme, roz. Schell, * 24. III. 1759, † ?. I. 1875. — 46. Josef Graf, † 9. VI. 1808 — 49 r. — 47. Ildefonsus Sawari, bývalý karmelián, c. k. výrobce melasy, † 15. IV. 1792 — 64 r. — 48. Franz Knittel, lékař, † 28. III. 1800 (při této desce, v pravém horním rohu jest znak v kameni tesaný: kozel ve skoku do pravé strany; klenot: rostoucí kozel). — 49. Balasko - Fuchs - Müldner, bez dat. — 50. Emanuel Josef Hickisch, c. k. okr. rada v Praze, † 26. V. 1850 — 51 r., Anna, roz. Möke, † 23. IX. 1866 — 85 r. — 51. Ignatz Hingler * 9. VII. 1772, † 21. VI. 1839.

— 52. Stefan Fonowits, pr. měšť. a maj. domu, † 3. VI. 1854 — 64 r. a manž. Johanna † 5. VI. 1854 — 72 r. — 53. Johanna Stefan † 6. V. 1864 — 25 r., Eduard, úř. priv. rak. účet. ústavu, † 4. I. 1865, 23 r., Marie, manž. praž. měšť., † 28. XI. 1869 — 58 r., Eduard, pr. měšť., a představ. cihlářské společnosti, † 8. IV. 1870 — 66 r. — 54. Eva Brichta * 6. III. 1761, † 2. X. 1818. — 55. Čeněk Jelínek, kanc. rada J. O. hr. Schönborna, * 8. VI. 1792, † 22. IV. 1868. — 56. Karoline Ratzenberger, roz. Graff, † 5. I. 1831 — 69 r. — 57. Emanuel Stransky, * 23. VIII. 1851, † 2. VI. 1855. — 58. Anton Preis † 28. XII. 1857 — 57 r., Aloisia † 10. V. 1861 — 17 r., Barbara † 2. X. 1864 — 62 r. — 59. Josef Wizina, účetní rytířského řádu Křížovníků v Praze, † 15. VII. 1859 — 70 r. a dítky: Anna † 26. XII. 1857 — 22 r., W(enzel)? † 1. II. 1864 — 33 r. — 60. Karolina Mattasová, roz. Lirš, † 7. VI. 1870 — 65 r., s vnučaty: Karolina * 26. III. 1870, † 14. VII. 1870; Josef * 12. III. 1866, † 12. VIII. 1871. — 61. Max Gebauer * 24. VIII. 1873, † 1. IV. 1874, Franz * 1. VI. 1876, † 25. X. 1876. — 62. Jan Vyskočil, pražs. měšť., a mistr mlýnářský, * 20. IV. 1769, † 5. III. 1831, jeho tchyně Anna ovdov. Vyhnalová, * 8. IV. 1745, pražs. měšť. a mlýnářka, † 10. VII. 1831; Alžběta Vyhnalová † 16. I. 1829 — 45 r., Anna Vyskočilová † 3. VI. 1845 — 64 r., Marie Vyskočilová † 3. V. 1835 — 30 r. — 63. Johann Suschitzky, pražs. měšť., a maj. domu, 6 jeho dítěk a tchyně Anna Christ. — 64. Karl Beck, c. k. stát. účetní, † 7. IX. 1834 — 69 r. a manž. Anna † 7. I. 1829 — 54 r., Anna Beck † 15. IV. 1853 — 42 r. — 65. Franz Marschalv. Bieberstein, c. k. genmjr., a maj. z dělostř. pluku, * 21. X. 1760, † 20. VII. 1835, manžel. Karoline † 29. XI. 1848 — 71 r., adoptov. dcera Josefine † 1. XII. 1841 — 3 r. — Znak na náhrobku od Platadera znoveném: štít dělený 3 modrými hroty, klenot: na helmu točenící zdobeném rohy, mezi nimiž osmihrotá hvězda se nachází; z pravého rohu nahoře sálající plamen do strany, pod plamenem dole 3 pštrosí péra; na levém rohu ozdoby jsou rozloženy obráceně. — 66. Theresie, hrab. v. Kienburg * 18. II. 1768, † 14. XI. 1805, znak: štít čtvrcený, v 1. a 4. červené a bílé štípeném poli kočouč bílo-červený, v 2. a 3. modré a bílé děleném poli spona bílá a černě dělená. — 67. Johann Straschiribka, nadlesní, † 26. XI. 1859 — 78 r. a manž. Anna † 18. III. 1867 — 77 r. — 68. Wenzel Kittlitz v. Ehrenherz, účetní pr. kapituly, † 7. X. 1810 — 62 r. — 69. Jan Jiří Osumbor * 22. III. 1819, † 1. III. 1861. — 70. Aloisia Šl. v. Wiedesperrg, kapitulářka c. k. ústavu šlechticů Mar. Terezie v Praze, * 19. VI. 1806, † 27. II. 1878. — 71. Josef Joachim Maczack v. Ottensburg * 28. IV. 1720, † 30. III. 1805. — 72. Eleonore Holzer † 12. III. 1880 — 62 r. — 73. Wilhelmine Seemann † 18. VII. 1872 — 10 r. — 74. Anton Šl. v Lang, c. k. účet oficiál, † 13. IX. 1831 — 45 r. — 75. Theresia Richter roz. Fischer, vdova po zem. advokátu, † 17. VIII. 1856 — 81 r. — 76. Vincenz Schenk, ředitel kancel. kn. Colloreda a rada kn. Auersperga, * 13. X. 1788, † 13. XI. 1856. — 77. Auguste Kubín, roz. v. Meiningen, † 10. IV. 1859 — 23 r. — 78. Johann Schebastiani v. Častalowitz † 17. XII. 1870. — 79. Robert Platzer, akad. sochař, † 3. IX. 1868 — 37 r. — 80. Adalbert Ira † 21. XI. 1793 — 45 r. — 81. Johann Adalbert Ehrléhr, vrch. ván. komisař, * 1. V. 1806, † 15. III. 1868, Walburga Sträcker † 15. VI. 1872 — 69 r. — 82. Ferdinand Jičinský, inspektor panství, * 25. IV. 1793, † 14. III. 1868 a manž. Barbora, roz. Stockarz Bernkopf * 15. XI. 1802, † 6. I. 1857. — 83. Ferdinand Leiwold, † 23. XII. 1811 — 63 r. — 84. Thadeus Geleen, hlav. poklad. hr. Jos. Mat. Thuna, † 18. IV. 1842 — 65 r. — 85. Josef Föndl, c. k. okres. předst., * 2. IX. 1842, † 13. I. 1869. — 86. Johanna Wesely, roz. Saureck † 30. VI. 1805 — 32 r., Jan z Wesely, hosp. rada na panství hr. Thuna, † 21. IV. 1818 — 51 r. — 87. Johann Ignatz Seeling, pr. měšťan a obchod., † 5. IV. 1824 — 52 r., Theresia roz. Gregorij † 1. III. 1842 — 54 r. — 88. Carl Reisch, c. k. rada zem. soudu, * 28. XII. 1810, † 29. II. 1872, Tomáš Skopeč, nadlesní kapitolních statků, * 9. V. 1797, † 2. II. 1877, manž. Aloisie roz. Reisch, * 4. VIII. 1805, † 1. VI. 1785, Josef

Reisch, Med. Dr., císl. rada, emer. děkan a rektor magnific. etc., * 10. IV. 1795, † 27. XI. 1865. — 89. Babete Tobias šl. v. Hohendorf, roz. šl. v. Czenkov u. Treustatten, vdova po c. k. mjr., † 23. III. 1826 — 72 r. — 90. Marie Limbeck v. Lilienau † 29. III. 1856 — 43 r., Antonie † 26. III. 1871 — 53 r. — 91. Johann Ignatz Schmidl, obch. a emer. předst. obch. stavu pr., † 18. XI. 1803 — 62 r. — 92. Josef sv. pán z Bretfeld-Kronenburg * 8. XII. 1798, † 16. V. 1834, Anton sv. p. z Bretfeld-Kronenburg-Kronhütte * 28. IV. 1768, † 2. X. 1830. — Popis znaku: štit dělený pokosmým pruhem, zdobeným po délce vlnovkami, v pravém poli i v levém červeném po 1 stojící kotvě; klenot: na 1. helmu rohy, mezi nimiž stojí kotva, na 2. helmu hradební věž s králem korunou na cimbuří; na 3. helmu tři pštrosí péra. Po obojou stranách štítu co strážci znaku jsou vzpínající se koně. — 93. Christian Collin † 1810 — 54 r. — 94. Apollonia Limbeck v. Lilienau, roz. Posselt † 26. III. 1834 — 71 r. — Popis znaku: štit dělený, v horní polovici orel do pravé strany hledící [zlaté pole], v dolním modrém poli kozel ve skoku. Nad štítem 2 helmy, z nichž pravý s korunkou, na níž orel s rozpřatými křídly a doleva hledící; levý helm s točením, z níž vyřůstá kozel. — 95. Katharina Seeling, roz. Gottbezah, † 20. XII. 1806 — 22 r., Theresia † 23. VIII. 1804 — 1 r., Wenzel † 23. VI. 1811 — 9 měsíců.

(Pokračování.)

Dr Václav Davídek:

Rod básníka Josefa Lindy v Nových Mitrovicích.

Básník Josef Linda narodil se z hutnicko-rolnického rodu, usedlého ve vsi Nových Mitrovicích ve farnosti prvně Čížkovské a od r. 1727 vlastní, na někdejším panství městečka Spáleného Poříčí v kraji plzeňském.

V místech, kde stojí jeho rodiště, bylo r. 1626 jen osm chýší, patřících ke vsi Železnému Újezdu; ty byly zvány a v matrikách zapisovány »Hutě«. Ke konci 17. století, když majitel poříčského panství Jiří Zdeněk Vratislav z Mitrovic obnovil a rozšířil zdejší dolování někdy jen stříbra (»Na stříbrných horách«) v dolování železné rudy, povolával sem (odkud?) německé hutníky a založil vesnici. Vratislav tu vystavěl více chalup o dvou světničkách a vsi dal jméno podle svého predikátu »Nové Mitrovice«; prvně se čte toto jméno v čížkovské matrice u zápisu 8. března 1708. V přiznánných t. zv. tereziánského katastru r. 1713 se praví: »Mitrovice, kteréž teprv od nějakých 18 let vyzdvižené a ex puro dominicali fundo, toliko samí uhlíři a hutníci se tam vynacházejí, však mnozí domky své vlastní mají a z nich ročně po 3 i 4 zlatých platí. V čas žně, sena dělání po 3 dnech pěši robotu vykonávají, však polí málo, leda co jim tak vrchnost dovoluje z panských vejplanků dělati, nemají, půda sice velmi špatná, kamenitá jest, jakž přiložený popis ukazuje, i také obecní sousedé, že to samé grunty jsou, stvrzovali;

kteréž také jim toliko do vůle vrchnosti zanechané jsou, které vrchnost zase buď k zarostení lesem aneb jinak obrátili může. Mají zaplacených domků 9, nezaplacených 9 panských.¹⁾ Jména usedlíků tu uvedena nejsou. Novomitrovické rody čteme prvně zapsány až v pozemkové knize; jmenní se tu r. 1738 tyto: E r m a n, T a m p a, D o b i á š, K u č e r a, H a v r á n e k (třikrát), L i n d a (dvakrát), V a l e n t a, P r o k ū p e k, H o l u b, E n d l e r, T e r š, N o v ý, V o j á č e k (čtyřikrát), B o u č e k, B a l o u n, V a l e n t a, M a š e k, K l e n c, J a n e š, M a r š o v á a P i p l.²⁾ Jak patrnö, některé rody se tu opakují ve dvou i více rodinách a příjmení jsou většinou česká. Lindové se zde jmenní dvakrát, Matěj Linda ve stavení, jež později dostalo čís. pop. 24 a Jan Linda v čp. 23. Snad to byli bratři, nebo možná i otec (Matěj) a syn. Jméno (Linde, lípa) a okolnost, že jsou ve vsi nedávného německého založení, dokazují, že zdejší Lindové jsou s velkou pravděpodobností původně měckého.

Přímým známým nejstarším předkem, pradědem básníka Josefa Lindy jest r. 1738 jmenovaný M a t ě j L i n d a (* cca 1668, † 14. VII. 1748). Jeho vrstevníky kromě citovaného Jana byli ještě Mikuláš a Martin Linda,³⁾ patrně chudší příbuzní (bratři) prvních dvou. Matěj Linda měl s manželkou Annou († 1762) syna a nástupce P e t r a L i n d u. Týž byl dvakrát ženat, poprvé s Annou H a v r á n k o v o u 24. XI. 1748, podruhé 4. I. 1780 s Kateřinou, vdovou T a m p o v o u, ale všech 7 dětí měl z prvého manželství. Básníkův praděd Matěj i děd Petr žili v čp. 24, kteréž bylo asi prvním místem Lindova rodu. Otec jeho, t. j. syn Petrův jménem E m a n u e l L i n d a se odtud přiženil do čp. 15. (Tu známe nejstaršího r. 1738 Jana Endlera, pak r. 1745 Václava Dobiáše). Vzal si v září r. 1788 Dorotu, dceru jmenovaného Václava Dobiáše, usedlého zde od r. 1745 a při jejich svatbě stáli svědky vážení měšťané poříčští. Z tohoto manželství a z tohoto čp. 15 vzešel básník Josef Linda. Otec básníků Emanuel oženil se 26. XI. 1809 podruhé s vdovou Rosalí Novákovou.

Z prvého manželství bylo celkem 6 dětí, 3 syni a 3 dcery. Dva syni však zemřeli v dětském věku, takže zůstal sám Josef a 3 jeho sestry. Josef vynikal neobyčejným nadáním a proto zásluhou místního faráře P. J a n a P e c h a byl dán na studie, nejprve do Plzně na gymnázium; tamtéž vystudoval dva ročníky filosofického kursu (1807—1811), třetí ročník, metafysiku, studoval již v Praze a tu i filosofii. Syn chudého polorolníka a polohutníka těžko si vydělával na život a na studie, přece však zřejmě velkým nadáním i vy-

¹⁾ Archiv země České v Praze, tereziánský katastr zn. Plzeňsko 21.

²⁾ Archiv země České v Praze, pozemkové knihy zn. Blovice 90.

³⁾ Matriky na farním úřadě v Nových Mitrovicích; odtud čerpány cestní zprávy.

vinutou pílí překonával strasti, ale nepřekonal je: jeho tělo podlehlo plicní chorobě dne 10. února 1834.

K průkazu podezření, že Josef Linda byl spolupadělatelem rukopisu Královédvorského a nejvíce Zelenohorského, bylo zvláště důležité znáti jeho věk v době, kdy rukopisy byly objeveny (Rukopis Královédvorský objeven r. 1817, Zelenohorský r. 1818). Ale rok jeho narození jest dosud udáván v literatuře velmi různě.⁴⁾ Teprve P. Václav Prošek, nynější farář v Nových Mitrovicích, zjistil toto datum zcela jistě. Poslouží to současně za příklad, jak nutno opatrně používat matrik, které jsou doplněvány nebo dokonce celé psány později — podle pouhé lidské paměti.

V době, kdy se narodil básník Josef Linda, byl v Nových Mitrovicích farářem P. Jan Studenský (1788—1799). Týž pro svůj vysoký věk nepsal matriky a ty proto teprve po jeho smrti byly doplněvány. Tak podle pouhé ústní tradice, byť nedávné, bylo do matrik zapsáno i Lindovo narození chybně. Čteme zde, že se narodil Emanuelovi a Dorotě Lindovým v říjnu r. 1789 syn Josef, potom v červnu r. 1792 syn Jan a pak ostatní děti. V matrice zemřelých čteme, že v červnu r. 1794 umřel témže rodičům syn Jan ve věku 4 let. To je důležitý fakt. Kdyby se byl r. 1792 narodil skutečně Jan, jak je v matrice zapsáno, nebyly by mu za dva roky 4 léta. Dohad, že věk Janův byl odhadnut mylně, je sotva možný, protože by to byla mylka, kterou by se Janův věk prodlužoval dvojnásobně. Jest proto pravděpodobnější, že prvorodený synem nebyl Josef, nýbrž Jan a tím i odhad Janova věku při úmrtí r. 1794 je přibližně správný, — kdežto Josef Linda se narodil v červnu r. 1792 (v matrice je však k tomuto datu zapsán omylem Jan).

Shrnujeme tedy svůj příspěvek k dějinám Lindova rodu a původu, o němž však sotva bude lze se dozvěděti více, v závěr, že básník Josef Linda pocházel z rodu po otci pů-

⁴⁾ J. Jungmann v Historii literatury české 1825 a Riegerův Slovník naučný 1865 rok L. narození neuvedejí, Šembera a Hanuš považují rok 1793 nebo 1794, Novák, Ottův Naučný slovník a ostatní (literaturu viz v poznámkách Bitnarových v druhém vydání Lindovy »Záře nad pohanstvem« 1919) tradují, že Linda narozen r. 1789. Teprve J. Volf první prokazoval, že se Linda narodil r. 1792, jakž zaznamenávají již Dodatky Ottova Naučného slovníku. — J. Langner vydal r. 1917 knížečku »Zapadlý hrob«, Al. Berndorf v »Posledním písmákovì« 1933 o Lindovi praví, že to je básník zapomenutý. Nejosudovějším na Lindově osobnosti jest to, že pro podezření, byť sebeodůvodněnější, ze spoluúčasti na Rukopisech jest opomíjeno ba i znehodnocováno jeho hlavní životní dílo, které i při krátkém Lindově životě je podivuhodné: Jeho »Záře nad pohanstvem« jest prvním skvělým historickým románem českým. L. velice pozvedl novinářskou úroveň »Pražských novin« a v neposlední řadě právě jemu připisované básně v Rukopisech prokazují nadání a slávu jeho básnického genia. Vděční rodáci přičiněním P. Václava Proška a vsadili r. 1934 pamětní desku na jeho rodné stavení v N. Mitrovicích čp. 15.

vodně německého, dosazeného na začátku 18. stol.
do Nových Mitrovic a rychle zde počeštěného, a
že se narodil v červnu r. 1792.

D R O B N O S T I.

Jiří Felix:

Příspěvky k šlechtickému rodopisu z matrik v Blížejově.

Blížejov, farní ves s kostelem sv. Martina u Horšova Týna, ležící dnes již v území odstoupeném Německé říši, chová matriky počínající rokem 1644. K farnosti přináležely osady a obce: Blížejov, Lazce (Hlas), Nahošice a Výrov, dnes odstoupené, dále: Františkov, Přívozec, Chotiměř a do r. 1784 též Malonice a Osvračín. (Srov. Trajer, Diöcese Budweis, str. 767). V matrikách, jež však jsou mezerovité, nacházíme několik zápisů o křtech, sňatkách a úmrtí členů šlechtických rodů z blízkého okolí.

V matrice křtenců jsou zapsány: Děti Karla Josefa hr. Hrzána z Harasova a na Nahošicích s chotí Františkou Karolinou Luisou z Nauendorfu: 12. XI. 1761 Antonie Fridericha Karolina, 14. II. 1763 Gottlieba Maximiliána Teresie († 6. V. 1763), 14. V. 1764 Karel Kristián Ferdinand, 25. VI. 1765 Karolina Františka Anastasie († 24. X. 1768), 29. X. 1768 Aloisie Josefa Johanna (Tato se provdala za Ferdinanda hr. Morzinu, c. k. polního podmaršálka, † 2. IV. 1847), 2. IX. 1775 František Xav. Ferdinand. — Děti Jana Josefa Otty z Ottenthalu a na Nahošicích s chotí Annou Marií Leopoldinou z Krumholze: 2. V. 1751 Jan Nep. Filip Max Ferdinand, 2. VIII. 1754 Ferdinand Bernard Josef Juda Thadeus, 8. IX. 1755 Václav Jiří Juda Thadeus, 16. VII. 1758 Josef Jan Václav Juda Thadeus. — Děti Ondřeje Josefa z Ottenthalu s manželkou Marií Rosinou roz. Widmannovou: 13. VIII. 1734 Marie Anna Alžběta († 14. III. 1738), 12. VIII. 1736 Marie Rosina Kateřina, 1739 Heřman († 1741). — Dcera Jana Václava Zádubského ze Šontalu s chotí Sybillou Jos. Varlichovou z Bubna: 3. V. 1743 Anna Silvie Kateřina, narozená v Přívozci.

V matrice oddací jsou zapsány sňatky: 18. II. 1664 uroz. a statečný rytíř pan Henrych z Bínova na Ertšovicích s Johannou Dorotou Morlovou, roz. Měšíčkovou z Vyškova. Svědkové: svob. pán Račín z Račína a na Dušníkách a p. Jiří Černín z Chudenic a na Srbicích. — 8. V. 1722 Jan Petr hr. Barbo z Wachsensteina se Sylvií Marketou, dcerou Františka svob. pána Kyšperského z Vřesovic. — 3. VI. 1738 Štěpán Jan Janovský z Janovic na Jindřichovicích s Annou Alžbětou, dcerou Jana Maximiliana Kyšperského z Vřesovic na Přívozci a Lštění. Svědkové: Karel a Adam Janovští z Janovic. — 27. VIII. 1748 Jan Krištof Dohalský z Dohalic, pán na Volšově s Annou Alžbětou, vdovou po Štěpánu Janu Janovském. Svědkové nejsou uvedeni. Tímto sňatkem dostaly se Přívozec a Lštění v majetek rodu

Dohalských. Lštění bylo jimi prodáno r. 1895, Přívozec o několik let později. — 23. II. 1762 Antonín Karel Vančura svob. pán z Řehnic s Marií Annou svob. paní Hildprandovou z Ottenhausen. Svědkové: Kazimír Wiedersperg a Jan Nep. z Hartbliebu. — 29. XI. 1796 Friedrich ryt. Casparini, hejtman s Annou Hildprandtovou z Ottenhausen (Syn jejich Zikmund Marie Josef pokřtěn 3. II. 1776).

V matrice zemřelých jest zápis: 13. XII. 1750 zemřela Marie Kateřina, svob. paní z Liebenbergu, manželka Josefa, svob. pána Menga z Rennfeldu na Chotiměři a byla pochována v Blížejově. Byla vnučkou vídeňského purkmistra a slavného obhájce Vídne v roce 1683.

Josef Pilnáček:

Duventach — Dibitanz — Tibitanzl.

Jak se jména k nepoznání mění, uvedl jsem již častokráte, poukazuje mimo jiné, že dnešní rod v Dánsku žijících hrabat Schaffalitzky de Muckhadel, jest nás původně český rod Pšovických z Mukoděl. Dnešní německý rod von Woysch jsou původní Ojířové z Protivce u Čes. Budějovic a zde uvádí jiný případ, který jest snad nejzajímavější.

Dodnes v Čes. Budějovicích, ve Vídni, v Prachaticích a jinde porůznu v Čechách žijící rod Tibitanzlů též Dibitanzů měl zajímavou rodinnou tradici, kterou podařilo se mi rozluštit.¹⁾ Rodinná tradice, která se u všech větší rodů Tibitanzlů (Dibitanzů) až dodnes uchovala, zní:

Předek rodu sloužil ve vojstě po záleté válce co vojenský ranhojčí a to u jízdy a byl původem z Flámska či Belgie. Později usadil se v jižních Čechách, kam přišel s hrabětem Buquoyem. Sídlil v Nových Hradech, kde žilo jeho potomstvo (sedm synů), které se později rozložilo po již. Čechách. Za válečnou udatnost byl předek D. vyznamenán znakem, jenž měl v horní polovici rozkýdleného ptáka (orla?), dolní polovici prázdnou; klenot byl týž pták. Týmže znakem pečetil ještě Ondřej Dividanzel, rychtář v Plavě (* 1785, † 11. IV. 1840). Znak, jež měl doma malovaný na pergameně, dal si také vymalovati na štíty sýpky a týž znak je na pečeti v pamětní knize obce v Plavě. Jak vidět, tradice hodně pestrá. Nyní bylo mým úkolem vyšetřiti, co je na ni pravdy.

Ze své mnohaleté zkušenosti hned jsem poznal, že jméno Tibitanzl či Dibitanz je zkomolené a že povstalo z příjmení francouzsko-valonského. Upatmoval jsem se na bývalého kněze naší zahraniční osady vystěhovalecké ve Střelné (Strehlen v Pruském Slezsku), jenž nazýval se Duvinage a upozorňoval mne, že jeho původně valonské jméno zní a vyslovuje se vlastně »Divinad«. Dle toho jsem soudil, že i původní psaná forma jména Tibitanzů (koncovka »zlù« je jen zdrobnělá forma) asi byla Tubetanz či Dubetanz. Dle toho chtěl jsem nejdříve konstatovati, co je asi pravdy na udělení znaku Tibitanzů. Akta bývalého šlechtického archivu ve Vídni poučila mne, že dne 7. září 1663 žádal Adam Mohrmann jinak Duventack o udělení znaku. Jeho žádosti bylo vyho-

¹⁾ Lud. Tibitanz v Čes. Budějovicích; v Prachaticích žil Frant. Dibitanz, vojenský zvěrolékař u 4. pl. kyrysníků, jeho syn Ferdinand nar. 1869 v Uhřách a žijící ve Waldecku u Guttenst. v Dol. Rakousích a ženatý s Jos. Münnichovou, má syna Ferdinanda nar. 16. října 1900 ve Waldecku, úředníka rak. národní banky ve Vídni. Jiný Dibitanz byl duchovním v Heiligenkreuzu a zemřel 1934. Jiné rody Tibitanzů žijí v již. Čechách kolem Nov. Hradů, Boršova, ve Vyš. Brodě, Čes. Vrbném, Roudném, Doubravici, Plavě i jinde.

věno; bohužel nezachoval se popis jeho znaku a původní náčrtek se asi ztratil. Ze žádosti Adama Mohrmanna řečeného Duventakha mimo jiné vysvítá, že již 30 let slouží císařskému domu, a též u kyrys. pluku Schneidau a že během vojenské služby často byl ve Westfalsku, kde kupoval koně a najímal rekruty. Již zde jsem viděl nápadnou shodu s údaji rodinné tradice a akta vídeňského válečného archivu ukázala další zajímavosti.²⁾

Předně potvrzuji, že jméno Mohrmann jest Duventackovo t. zv. válečné příjmení, které dříve brávali si ti, kdož nechtěli, aby jejich jméno bylo všeobecně známo. Řečená akta z doby 1657—1659 píší našeho Adama většinou pouze Duventach a jen zřídka Mohrmann. Z aktů vysvítá, že skutečně býval často ve Westfalsku, že sloužil do r. 1663 (Sign. 327) a to v hodnosti rytmistra, započav jako prostý vojín.

Z akt kyrysnického pluku Schneidau vysvítá, že tento pluk byl v době 1665—1672 v jižních Čechách a též v Čes. Budějovicích a to právě v době, kdy náš Duventack opouštěl vojenskou službu. Tím je tradice rovněž potvrzena, takže v totožnosti onoho Adama Duventacka s nejstarším předkem Divitanzů není třeba pochybovat. Co se přeměny jména týče, vysvětlujeme ji následovně: Psané jméno Duventack bylo vyslovováno Divintach, z čehož snadno povstalo Divintaz či Dibintaz a přehozením písmen »ta« forma Dibitanz.

Doufejme, že přečetný rozrod nynějších Tibitanzlů rozhodne se pro se stavení úplného rodokmenu, k němuž je podklad rozřešení jejich původu již dán.

NEKROLOGY.

P. František Tischer, arcibiskupský archivář a tajemník konsistoře, narodil se v Jindř. Hradci 23. června 1872, zemřel 19. ledna 1939 v Praze. Jako syn černínského archiváře Fr. Tischera měl přístup již od studentských let do hradeckého archivu, z něhož vytěžil nejen materiál pro řadu článků týkajících se rodiště, nýbrž i pro edice mající úzký vztah ke genealogii: *Heřman Černín z Chudenic*, obsahující deník tohoto kavalíra, *Dopisy Sylvie Černinové*, *Dopisy Doroty Pacovské Jínové Zuzaně Černinové*, *Dopisy hejtmana Stastného z Pleši p. Jáchymovi z Hradce a j.* Samostatnou rodopisnou studií jest článek: *Po stopách jindřichohradeckých rodin šlechtických a erbovních* (ČSPSC, roč. 32.) Těžiště vědecké práce Tischerovy spočívá v církevních dějinách českých; z nejrozšířejších prací toho druhu je třísvazková edice »Dopisy konsistoře podobojí z let 1610—1619.«

PhDr. h. c. František Mareš, archivní rada a zasloužilý ředitel starobylého archivu knížete ze Schwarzenbergu v Třeboni, zemřel dne 12. února 1939 v pozehnaném věku 89 let. Zvěčnělý stál při založení Rodopisu společnosti jako jeden z prvních členů a jeho významu pro český rodopis bylo vzpomenuto v našem časopisu, když 28. XII. 1930 dovršil 80 let svého věku (ČRS. roč. III. str. 38). Frant. Mareš byl rodákem z jihočeského města Bavorova nad Blanicí. Studoval gymnázium v Čes. Budějovicích, studia historická konal na universitě a na ústavu pro rakouský dějezgypt ve Vídni, načež byl r. 1873 přijat do archivní služby schwarzenberské. V roce 1888 byl jmenován přednostou třeboňského archivu, kterýžto úřad s láskou a svědomitě zastával až do svého odchodu na odpočinek koncem roku 1924.

²⁾ Hofkriegsrath 1657, Sig. 316 a další, sub Mohrmann-Duventack.

³⁾ Vídeňský válečný archiv, viz publ. WREDE III/2.

Výsledkem jeho plodné, padesátileté činnosti (1876—1926) je 90 prací, zahrnujících v sobě samostatné publikace, edice pramenů, studie, články a referáty, z nichž 87 vyšlo tiskem a 3 zůstaly v rukopise. Po stránci obsahové týkají se většinou českých dějin, též však i dějin všeobecných a zasahují témař do všech dějinnych odborů: dějin politických, právních, literárních, kulturních, hospodářských a průmyslových, náboženských, národnostních, týkají se ovšem i archivnictví, umění, numismatiky, místopisu a v neposlední řadě biografii a rodopisu. Nečitajíce velikého množství studií, jež v oboru rodopisu ochotně a bez nároků na odměnu vypracoval na požádání vědeckým i soukromým badatelům, uvádíme zde v chronologické řadě ty, jež vyšly tiskem: Ze životopisů jsou to *Václav Březan* (1878), *Petr Kašpar Světecký* (1880), *Jindřich Roubík z Hlavatce* (1881), *Hrabě Kašpar Zd. Kaplíř ze Sulevic* (1883), *Dodatky k jeho životopisu* (1884), *Bratr Žižkův Jaroslav z Trocnova* (1889), *Jan ze Srlina* (1902), *Stavitel J. B. Fischer z Erlachu* (1900—1901), *Stavitel Linhart z Adelberka* (1900—1901), *Německý básník Theobald Hock* (1904), *Šimon Lomnický z Budče* (1908), *Stavitel P. I. Bayer* (1910—1912), *Malíř Josef Hager* (1924—1925). Rodopisem pak se zabývají zcela anebo do značné míry: *České sklo* (1893), obsahující bohatá rodopisná data sklářských rodů. *Materiály k dějinám umění, uměleckému průmyslu a podobné* (1893 až 1895) s velikou řadou rodopisných a životopisných dat, čerpaných po různou z registrátorův spisů a účetních knih; jsou výsledkem trpělivé a soustavné práce archivářské; rodopisné heslo »ze Schwarzenberka« v Ottově slovníku naučném vydá za obsáhlou studii a jednou z posledních jeho prací byl článek *O původu Vítkoviců* (1920).

V osobě archivního rady Fr. Mareše odešel jeden z nejstarších českých historiků s širokým rozhledem a věstranným zájmem, po stránci povahové člověk nanejvýše skromný a ryzího charakteru. Jeho pohřbu v Třeboni zúčastnili se zástupci Karlovy university s universitními insigniemi, aby vzdali poslední pocitu čestnému doktoru filosofie, jenž si tohoto akademického titulu opravdu zasloužil svou životní prací a trvalými zásluhami o českou vědu historickou.

František Navrátil.

LITERATURA.

Augustin Bek: Rodinný zápisník. Rodinná příručka a pomůcka pro psaní rodinné kroniky. Nákladem vlastním, 1938, str. 30, cena K 4.20.

Přes to, že zájem o občanský rodopis doznal v posledních letech — zejména též zásluhou propagačního úsilí Rodopisné společnosti — velmi značného rozšíření ve všech vrstvách českého obyvatelstva, dlužno doznati, že naše rodopisné studium stále ještě do značné míry ulpívá pouze na povrchu, omezujíc svůj cíl na sestavování jen schematických rodokmenů se suchým výčtem jmen předků dle posloupnosti a příbuzenských vztahů, nanejvýše ještě s připojením nejdůležitějších jejich dat životopisných. A přece rodopisem je a má být rodopisci pouze orientační pomůckou, kostrou jeho práce; hlavní zřetel nutno míti k zachycení a vypsání veškerých událostí rodinných, povahy, vlastností a poměrů předků, místního a časového prostředí atd., aby tim způsobem povstal čtenáři jasný a přesný obraz toho neb onoho předka. (MUDr. Ignác Horníček.) Tento druh rodinných pamětí či kronik má nesporně značný význam nejen historický, nýbrž i sociálně zdravotní a euge-

nický. Při výzkumu chorob na př. důležitým činitelem je otázka jejich dědičnosti, v sociální péči je důležité znáti životní prostředí dítěte i jeho nejbližších nejen v současných poměrech, ale i v dobách a generacích minulých. V tom směru pevný, rodopisný podklad, čerpaný z řádně vedené rodinné kroniky může být lékaři stejně jako pracovníku sociálnímu platnou a vitanou pomůckou. Prostěmu člověku arci není psaní takové rodinné kroniky vždy zcela snadné, má-li v ní být zachyceno vše, co je pro pozdější dobu důležité. Dlužno proto upřímně přivítati novou pomůcku pro psaní rodinné kroniky, kterou vydal em. ředitel Ustřední dětské ochranovny v Praze Augustin Bek. Neveliká, pěkně vypravená knížka podává čtenáři nejprve povšechné naučení k vedení rodinného zápisníku, jenž má být snůškou dějinného materiálu o všech živých i zemřelých příslušnících dotyčného rodu, aby dříve či později mohl být podkladem pro sepsání skutečné rodinné kroniky. Druhá část knížky pak přináší na 13 stránkách praktické námety k psaní pamětních záznamů, uspořádané formou hesel tak, jak život lidský začíná, plyne a končí. Jednotlivé odstavce opravdu instruktivního a populárně psaného návodu jsou zpestřeny výroky význačných rodopisců, zdůrazňujícími význam vědeckého badání rodopisného.

Jako doplněk své hodnotné příručky vydal ředitel Bek ještě několik dalších drobných rodopisných pomůcek, zejména formulář Rodinného zápisníku, Rodový průkaz s vývodem ze 16 předků a dvojí formulář Vývodu z 8 předků, jenž po náležitém úředním potvrzení může rovněž posloužiti jako průkaz rodový. *V. H.*

Cyril Merhout: Děti českých králů. Vyšlo ve sbírce Stopami věků, řízené Dr. Josefem Pelikánem, jako čís. 6—7. V Praze, 1938, nákladem Společnosti přátel starozitnosti, stran 169, cena 20 K.

Autor, jehož dlouholetá literární činnost vykazuje i nejeden cenný příspěvek v oboru českého rodopisu (Karel Havlíček, J. A. Komenský), vydává tu v novém, rozšířeném a částečně pozměněném rousť svůj starší, již r. 1918 vydaný spis O dětech českých králů s přání, aby tato knížka, připomínající mnoho ze slavných českých dějin, sílila v dnešních těžkých dobách v lidu víru ve šťastný budoucí vývoj našeho národa, jenž vždy po periodách bolestných zas se povznese k slávě a velkému významu. Je to ve formě kulturně historické mosaiky podané líčení života dětí českých králů 13.—17. století od jejich narození a křtin přes rozmanité zábavy, cesty do ciziny, péči o jejich zdraví a vzdělání až k zásnubám, korunovacím a úmrtím, jež v rodinách českých panovníků byla poměrně dosti častá. Značnou pozornost věnuje spisovatel výchově královské mládeže; na základě pečlivého studia starých kronik i jiných původních pramenů pojednává o jejich praeceptorech a vyučovacích pomůrkách, o přestování českého jazyka na královském dvoře a jeho pobytu na Pražském hradě, o něž Habsburkové od dob Ferdinanda III. již nestáli a též své děti proti starým tradicím v českém jazyce vše cvičili nedávali.

Monografie Merhoutova je četbou nejen pouťavou, nýbrž i poučnou, z níž vane duch silné naděje, že — tak jako v minulosti mnohemokrát — se přes všechna protivenství přítomné doby národu zase splní proroctví Komenského: »Tobě, národe český, vyhlašuji, abys ty přece byl a zůstával ratolestí rostoucí, ratolestí rostoucí podle studnic, rostoucí nad zed...« *V. H.*

Stanislav Dvořák: Rod Dvořáků na Rychnovsku. Tiskl Sýkora a Kugler v Rychnově nad Kněžnou 1939 jako soukromý tisk ve 100 výtiscích číslovaných, str. 193.

Odborný učitel Stanislav Dvořák, čtenářům Časopisu Rodopisné společnosti dobře známý (viz roč. IV.—X.), vydavatel 6 samostatných publikací, které cituje v tomto svém posledním díle mezi spoustou článků uveřejněných ve vlastivědných sbornících svého kraje, pojat již v roce 1927 úmysl napsati »příběhy a události vztahující se k našemu rodu«. Poučen »Rodinnou kronikou« Dr. A. Markusa, shledával z různých pramenů materiál o příslušní-

cích rodu. Tak po jedenácti letech vyšla tato objemná kniha, která v mnohem ohledu bude vzorem podobným publikacím.

Hlavním pramenem jeho práce byly matriky v Rychnově nad Kn., v Javornici, Solnicí, Vamberku a Bílému Újezdu. Materiál sebraný v těchto matrikách doplňoval údaje nalezenými v gruntovních, pozůstalostních, svatebních a městských knihách. To byl materiál, který může zajímat rodopisce vůbec a tento materiál spojil s údaji o rodu Dvořáků, který psal pro úzký okruh rodinný jeho otec. Tak vznikla bibliofilský upravená kniha. Když čtenář listuje v knize, má mnoho přijemných dojmů. Vidí nejprve, co znamenají pro rodopis matriky pečlivě opatřované na farách kněžími. Uvědomuje si, že autorem s láskou psané knihy jest český učitel-idealista. Kéž by takových vychovatelů v dnešní době měl nás drahý národ co nejvíce! Tento učitel miluje svůj rod a miluje svou rodnou zem! Celá kniha o tom neklamně svědčí. Byl vychován v lásce k Bohu a vlasti. Bude tak vychovávat i další generace. Stanislavovi Dvořákovi za toto dílo i za ostatní děkujeme a blahopřejeme!

Drb.

Ladislav Lábek, Plzeň v letech šedesátých, vznik Občanské záložny a její vývoj. K výročí 75letého trvání. Plzeň, 1938, str. 71.

Maje napsati do pamětního spisu Občanské záložny v Plzni vzpomínku na počátky tohoto ústavu, rozhodl se Lad. Lábek podati co nejsířší obraz celého místního života šedesátých let minulého století, kterýž po stránce hospodářské i kulturní se obrází v Občanské záložně. Ježto vychází z předpokladu, že základem všeho dění jest jednotlivec, počíná svou studii náčrtkem podobiznou tehdejších Plzeňanů, kteří stáli v popředí veřejného života. Jsou to členové známých rodin plzeňských: obchodníci, živnostníci, průmyslníci i lidé s akademickým vzděláním, vesměs uvědomělí Češi a vlastenci, třebaže z 60 procent mají německá jména (Feyerfeil, zněmčené z 18. stol. z českého Drahotoupil, Tuschner, Kleissl, Schiebl a j.) Rodopisce zvláště pak zajímá ta okolnost, že autor skončiv přehlídku plzeňských veřejných činitelů, věnuje pozornost i domácímu prostředí, ze kterého tito jednotlivci vycházeli. Správně klade důraz na způsob a ráz intimního života rodinného, v němž se rodily charakterysty; při tom má na paměti veliký a rozehoující vliv žen, kteréž často předčily i muže. Největší úspěch českého hnutí prvej poloviny XIX. století jak po stránce národnostní tak i hospodářské vidí v tom, že rodiny, vesměs velmi početné, dbají nejen o stále pronikavější vzděláni svých dětí, o praxi mimo domov, nýbrž i o přísnou kázeň a slušné chování, takže dorost zpravidla kráčí ve šlepéjích svých rodičů. Práci jimi vykonanou nejen přejímá, nýbrž i dále vede a rozmnožuje. Jako typický příklad uvádí rodinu plzeňského měšťana a sládka Martina Kestřánského, kterýž zemřel r. 1865 jako stařec 93letý. Se svou manželkou měl celkem 13 dětí a z těch 38 vnuků a 46 pravnuků, takže rodina čítala 119 členů. A třebaže starý Kestřánek viděl kolem sebe novodobý pokrok, přece zůstal věren starým tradicím. Ale již tenkrát se vyskytujují náznaky moderních nemocí našich rodin, sklon k pohodlnému životu, rozmařilost a domýšlivost. Zámožnost přináší i touhu po rodovém lesku, kteráž dík různým genealogickým fálsitorům, příšlým z Německa, kvetla již v letech čtyřicátých. Někteří měšťané i praktičtí obchodníci dali si namluvit, že pocházejí ze šlechtického rodu a ochotný, samozvaný »heraldik« jim za drahé peníze vyhledal a vymaloval erb; ovšem počínání toto vzbuzovalo u lidí prozírávých jen veselost. Přes tyto některé nedostatky tkvělo v českých rodinách měšťanských v tomto období vlastně jádro celého národa. V dalších kapitolách poutavě jest popisován společenský ruch, projevy vlastenectví, vlivy školní a umělecké, hospodářský a průmyslový vzestup i stavební vývoj města jakož i posléze vlastní vznik peněžního střediska — Občanské záložny. Celá studie, psaná s radostí a láskou k Plzni a její minulosti, je cenným kulturně historickým příspěvkem a s prospěchem si ji přečte i ten, kdož k Plzni bližších vztahů nemá.

F. N.

Vojtěch Mareš: O minulosti obce Boršova u Českých Budějovic. B. m., Kampelička v Boršově, typ. A. Vímr v Českých Budějovicích, 1938, 8°, str. 64.

Kronika jihočeské vesnice, načrtnutá včerným synem podle dostupných pramenů původních (katastry, pozemkové knihy, seznamy podle víry, robotní seznamy, vyvazovací spisy, urbář) a literatury. O celkových dějinách vesnice jest pojednáno v několika kapitolkách, po nichž následují rodopisné zajímavé letopisy jednotlivých usedlostí a domů od druhé poloviny 18. stol.; na konci jsou otištěny také hlavní prameny tabelární. Knížku zdobí několik fotografií z kraje. Dílko je zajímavé i některými místními podrobnostmi, na př. zápisu českoněmeckých zkomolenin pomístních jmen. Místní Kampelička se věru za sloužila vzácným pochopením o uveřejnění práce svého růdka o rodné dědině.

V. D.

Z P R Á V Y .

Rod presidenta dr. Emila Háchy. O rodu nynějšího prezidenta přináší zajímavé pojednání Zájmy milevského kraje z péra J. J. Krejčího (1. února 1939, č. 2.), z něhož vyjímáme: Kořeny pána prezidentova rodu spočívají v milevském kraji. Jeho děd byl vlastníkem čp. 4 v Hrazánkách, kde se říkalo po statku u Lesáků. Zde žila rodina Háchova. Děd presidentův byl rychtářem staré rychty hradanské, k níž za dob patrimoniálního úřadu na Orlice naležela ještě obec Klisín. Když 22. listopadu 1848 sešel se první říšský sněm, byl do něho zvolen rychtář Hách za náhradníka poslance. Avšak tento sněm, maje většinu slovanskou a předsedou Poláka Smolku, byl Němcům trnem v oku. Proto byl přeložen do Kroměříže a tam v roce 1849 rozpuštěn. A tak se Háchovo poslanectví vůbec neuskutečnilo. Tento rychtář měl dva syny a dceru. Ta se provdala za Štitlera z Jistebnice. Jeden syn, Eduard, stal se knězem, byl kaplanem v Petrovicích, pak farářem na Žižkově a potom kanovníkem na Vyšehradě. Jako znalec archeologie pracoval s biskupem Podlahou a popsal historické a umělecké památky okresu milevského a sedlčanského. Jeden z Háchových synů studoval, což bylo v té době považováno za přepych. Byl pak berním úředníkem a když působil v Trhových Svinech, měl synka Emila, nynějšího státního prezidenta. Druhý syn převzal po otci rodny statek. Měl dva syny a dvě dcery. Záhy ovdověl a znova se oženil. Zemřel mladý, ještě za života svého otce. Na statku hospodařila druhá žena, což nebylo rodině ku prospěchu. Starší syn Eduard převzal tak statek a oženil se s dcerou sedláka Lípy ze Zbelitova. Druhý syn František se příženil do Mladotovy Zahrádky a ve válce padl. Dcera Josefa se provdala za krejčího Šimečka ze Lhoty Pechovy a když zemřela, vzal si ovdovělý druhou dceru Antonii. Eduardu Háchovi se dobré nedáilo. Maje sešlou stáj, postavil novou, prostornou, čímž se zadlužil. V roce 1898 odprodal část pozemků a obytné stavení, z časti stáje postavil nové stavení čp. 13, a když ho dluhy opět tázily, prodal v roce 1903 i zbytek statku a zchudl docela. Obytné stavení koupil Antonín Kofroň. Ten je prodal Hynekovi Hadáčkovi, který je dosud drží. Stavení bylo »obrázeno« tím způsobem, že vchod byl zazděn a zřízen na druhé straně do zahrady a přistavěno k němu hospodářské stavení. Číslo popisné 13 teď má Jindřich Kašpar. Dnes jen prostorný dvůr svědčí, že tam býval velký statek.

F. N.

Při audienci zástupců starých českých rodů u státního prezidenta Dr. Emila Háchy dne 24. ledna 1939 promluvil k nim p. president a v řeči své zdůraznil, že jest si vědom veliké hodnoty vůle členů starých českých rodů sloužiti zájmům státu a národa. Je prý to jeho dávným přesvědčením,

že účast starých šlechtických rodů na našem státním životě má nepochybnou cenu pro stát. Výslově pak pravil: »Nemám na mysli jen oportunistickou stránku věci... Mám na mysli také stránku spíše ideovou: staré rody, které vzešly z našeho národa a zůstaly mu věrny, byly a jsou živým důkazem, že náš národ už před staletími dosáhl vysokého stupně civilisace.«

O starých selských rodech promluvil do rozhlasu dne 6. ledna 1939 šéfredaktor »Venkova« Rudolf Halík; z jeho řeči vyjímáme: Selské rody daly národu pilné dělníky země a dělníky Boží. Český sedlák stál v čele boje za svobodu svědomí celého světa. Selský lid dal národu spisovatele, básníky, umělce, politiky, státníky a národních hospodářů. Život na půdě a pokorné odevzdání se řádu půdy vedou k úctě a ochraně i duchovních hodnot, jež život kráší a člověka k Bohu povznázejí.

Rod spisovatele V. K. Jeřábka. Dne 4. února 1939 oslavil 80. narozeniny brněnský spisovatel V. K. Jeřábek, kterého čtenáři jeho pozdějších nejvýznamnějších prací považují za typického autora moravského. To jest omyl, na nějž upozorňuje prof. Arne Novák: V. K. Jeřábek jest rodák z Litomyšle a jeho rod má kořeny pražské. Jak oslanenec vypráví ve své autobiografii, byla to rodina tiskařská, sahající nazpět doloženě až do r. 1685, kdy se připomíná impresor Jan Karel Jeřábek, vydavatel Beckovského Poselkyně. Mezi jeho přímými potomky vynikli koncem 18. stol. otec a syn Františkové Jeřábkové, z nichž mladší František převzal tiskárnu r. 1796 a měl ji v „zelezných dveřích“, „u půl zlatého kola“, ale i v Ml. Boleslavě tiskl Hlasatele Jana Nejdělého i jeho vydání Komenského Labyrintu. Do probuzenecké literatury zasáhla pak vydavačka Kateřina Jeřábková, jejíž závod byl zprvu v ulici Dominikánské, pak Jesuitské: tu byly tištěny práce Jungmannovy, Tylovy, Hajnišovy, Kapperovy; ale brzy potom tiskárna počala hynout a přes rodinu Seyfridovu přešla do majetku společenstva Politik. Otec spisovatelův, r. 1822 narozený Jan Vojtěch Jeřábek, neměl již firmu vlastní, byl korektorem u Haasů a od r. 1844 do svého skonu r. 1903 vedl starou tiskárnu Augustovu v Litomyšli, a to i v době, kdy tam jednal Havlíček o vydávání Slovana, kdy tam B. Němcová a Neruda vydávali své práce a Obrazy Života. Po odchodu Augustové do Ameriky r. 1863 spočívala na něm celá těla tiskárny a vytrvale po 60 let konal svěřený úkol. Alois Jirásek ho líčí ve svých Pamětech jako milého, mírného muže, svěžího vždy obličeje, prošedivělých, pak už bílých knírů, jenž se horlivě účastnil vlasteneckého ruchu Litomyše a zdárně účinkoval zvláště v pěveckém Vlastimilu. A Alois Jirásek dodává: Jeho syn, narozený r. 1859, dcícil se povolání svého rodu, ne však docela. S tiskárnou zůstal ve spojení jako spisovatel Viktor Kamil Jeřábek.

F. N.

Pod názvem »Zápisky z větrného zámku« uveřejňoval akadem. sochař a medailér Josef Šejnosta řadu vzpomínek ze svého života v nedělních číslech »Venkova« v lednu až dubnu 1939. Po stránce rodopisné je zajímavá kapitola IV. »Těšenov a Šejnostové«, v níž, třebaže jen stručně, jedná autor o svém rodišti a rodě (Venkov, 12. 2. 1939). Těšenov je malá vesnice na Českomoravské vysokočině v politickém okresu pelhřimovském na jihovýchod od Křemešníka, kdež se jméno Šejnostovo připomíná již v roce 1585, jakož se uvádí i v dalším století v jednotlivých pramenech úřední povahy. O svém rodě pak autor piše: »Další zprávy jsou z matrิกy novorychnovské z r. 1784, kdy se oženil Jakub Šejnost s Alžbětou Pechovou a zůstal s ní v podruží u jejich rodičů. Po smrti své první ženy se oženil po druhé s Rozinou Němcovou a postavil si chalupu č. 32, někdy v letech 1794—5. Po něm chalupu převzal r. 1815 jeho syn Jakub, který se narodil r. 1793 a zemřel r. 1841. Ten byl arcibiskupským hajným a dodnes se naší chalupě říká »U hajných«. Hajným byl i můj dědeček Josef Šejnost, který se narodil roku

1819 a zemřel r. 1875. Můj otec Matěj, který se narodil r. 1849 a loni zemřel (1938), hajným již nebyl. Všichni měli požehnané děti, devět, osm, také já jsem měl sedm sourozenců, jsa z nich nejstarší.«

V další části vzpomíná, jak život v rodné vsi probíhal klidně a bez vzrušujících událostí; jedinými vzruchami byly události rodinné, nějaká ta svatba nebo pohreb, případně muzika, volby a za války rekvisice. Krásná je vzpomínka na bratrovnu svatbu v roce 1926: »Před odjezdem do kostela v Třešti k oddavkám, postavila maminka ve světnici dvě židle vedle sebe, sedla si na ně s tatínkem, a bratr svátečně oblečený klekl před nimi, aby dostal od nich požehnání. Maminka při tom zaškala: Jen aby Ti, dítě, Bůh dal štěstí; já jsem na světě měla jen svízel a soužení. Jediné štěstí, co jsem měla, bylo, že s tatínkem jsem neměla žádné rozbroje a pak mé štěstí bylo ve vás, děti. Plakal jsem jako malé dítě a němě zulibal jsem ty dvě ustarané hlavy a objal bratra.«

F. N.

O rybářském rodu třeboňských Horáků, jemuž v historii třeboňského rybnářství patří čestné místo, napsal stručnou studii archivář Václav A. Hadač pro knihu Ing. Theodora Mokrého »Hospodářství rybniční« (Písek, 1935, str. 311/315). Nejstarší známý jejich předek Jan hospodařil v letech 1674–1681 ve Štepoklasech u Modré Hůrky. Vnuk jeho Vít, narod. kolem r. 1681, přistoupil na kníž. schwarzenberský statek Bzí za rybního pěšáka; později se stal baštýrem a zemřel 1726. Synu jeho Jiříkovi, jenž rovněž byl u rybářství zaměstnán, narodil se z druhého manželství r. 1753 syn Václav, první z řady potomníků slavných třeboňských fišmajstrů; týž hned při nastoupení své služby fišmajstrovské začal psátí své zázitky při lovení panských rybníků a řek, při oprávách a stavbách rybníků do tlusté, v dřevěných deskách vázané knihy, protkávají tyto zápisu též četnými daty rodinnými († 1833). Do téže knihy zapsal pak o něm jeho syn fišmeistr Jan Horák (* 1788, † 1856), že byl mužem vytrvalým, rozumným, věrným a pilným a že na své předky nenechal nic ho zlého přijít, zvláště ne pomluvy. V rybářství se proslavili pak zvláště dva synové Jana Horáka: fišmeistr František (* 1819, † 1908) a starší Václav, pozdější ředitel třeboňského panství († 1900). Posledním fišmajstrem z Horákovova rodu byl syn Františkův Jan (* 1852, † 1910). Na pamět tří generací Horáků nařídil r. 1871 kníže Jan Adolf ze Schwarzenberku pojmenovati nově zřízené tři rybníky u vsi Frahelže: Otec, Syn a Vnuk.

F. N.

Provaznický a síťářský rod Thierů v Třeboni sleduje od r. 1670 Jan Lintner v Jihočeském obzoru (28. 8. 1937) s přesnými rodopisnými daty podle třeboňských a hlubockých matrik. V přímé posloupnosti následovali za sebou jako mistři provazničtí a síťářští: Jan Jiří (* cca 1640), Václav (* 1686), František (* 1730), Ondřej (* 1765), Karel (* 1799), František (* 1837) a Václav (* 1870); tento je posledním mužským potomkem rodů Thierů, kteří téměř po tři století nepřetržitě provozovali své řemeslo pro potřebu proslulého třeboňského rybního hospodářství. Pěkná rodová tradice.

F. N.

Heydukovy verše v rodinné kronice. Když dlel v roce 1896 básník Adolf Heyduk ve svém rodném kraji na Skutečsku, navštívil svého známého, rolníka Václava Dětáka v Holečíně; prohlédl si jeho zahradu, hospodářství, pohovořil s ním se zájmem o všech jeho starostech a na památku mu napsal do jeho vzorně vedené rodinné kroniky tyto verše: »*Kdo dobrým činem otcův svátky světí, kdo dobré odchovává svoje děti, kdo o vlast dělá i své půdy lán, ten od potomků bude požehnán.*« Jak uvádí zpráva ve »Venkově« z 19. května 1939, je nyní p. V. Děták 83letým výměnkářem, živě se pamatuje na básníka a vždy rád vzpomíná na ono setkání.

F. N.

Rodopis v bibliografii Jindřichova Hradce. Málokteré město může se pochlubit tak bohatou historickou bibliografií jako Jindřichův Hradec, jenž dík nevyčerpatelnému Černínskému archivu našel vždy dostatek místních

historiků, které v něm upoutalo studium minulosti Hradce. Mezi touto hojnou monografickou a článkovou literaturou je i několik prací významu genealogického nebo i čistě rodopisných. Na prvném místě jsou to úctyhodné Fr. Teploho »Dějiny města Jindřich. Hradce« (srov. částečný referát ČRS. roč. I. 153). Jejich 7 svazků, rozdelených do dvou dílů (politických dějin a hospodářsko-kulturních), je bohatě naplněno nejrůznějším materiélem čerpáným vesměs z archivních pramenů a proto samozřejmě najde se zde i velmi mnoho látky genealogické. Při každém svazku jest pripojen index, kde uvedeny jsou všechny šlechtické rody v textu se vyskytující i významnější měšťanské rodiny hradecké. Čtyři svazky I. dílu, ličící politické osudy města, jsou pak současně i podrobným genealogickým obrazem vládnoucích hradeckých rodů: pánu z Hradce, Slavatů a Černínů; jejich rodokmeny jsou přidány jako přílohy. Vedle genealogických dat, porůznou roztroušených v toku vypravování i v četných seznamech platů i osob, převážně rodopisný ráz má 3. svazek II. dílu; v něm uvádí Teplý především v vesnic městu J. Hradci poddaných (Zahrádky, Něm. Olešná a Horní Skrejchov) majitele všech gruntů. Hlavně ale ve II. kapitole, nadepsané »Urození obyvatelé města J. Hradce« (str. 57/194) sestaveny jsou v abecedním pořádku všechny urozené rodiny, z jejichž příslušníků některý bydlel neb zdržoval se v J. Hradci, se vsemi zprávami a daty o nich. Celkem uvádí těchto rodů Teplý na 400, mezi nimi pak zvláště důkladně věnuje pozornost palatinatové místní šlechtiče povyšené od Viléma Slavaty (zde i Michnovi z Otradovic, známému baroknímu skladateli »České Mariánské muziky« a hradeckému řediteli choru. Část tohoto materiálu otiskl již dříve Fr. Teply pod názvem: *Slavatovské palatinaty* (ČCH 1924 XXX. str. 470/501). Ze starších prací má historik hradeckých rodin cennou příručku v práci J. Ortha: *Hradečtí měšťané v l. 1623—1727 do svazku městského přijati* (1884, str. 28), nedávno znesulý rodák hradecký archivář Fr. Tischer šel pak »Po stopách jindřichohradeckých rodin šlechtických a erbovních« (ČSPSC. 1924, XXXII. 120/128). Genealogii své rodiny věnoval jednu ze svých prací z minulosti Hradce čerpaných, J. Muk: *Osudy posledního koželužství č. III.—IV. v Jindř. Hradci* (1932, str. 20); týž autor všiml si i rodu hradeckého starosty z počátku XIX. stol. a píseckého deklaranta článkem »Sobrové v J. Hradci« (Otavan, 1930). Genealogii rodiny hradeckých mecenášů velmi plně a důkladně se zabýval R. Šetka: »Po stopách rodu Třebíckých« (1936, str. 82; srov. rf. ČRS. VII.—VIII. str. 194/5). Pro starší dobu k orientaci v rodopise hradeckých měšťanů naleze se lecos i v Teplého »Domy v Jindř. Hradci«, jež vycházely v l. 1919—28 v Ohlase od Nežárky a částečně též vydány jako samostatný otisk (100 str.).
J. Muk.

V politickém týdeníku »Brázda« (Revolní týdeník agrárního hnutí. Roč. I. (XIX.) 1938) otiskl byl v poznámkách o kultuře krátký, ale zajímavý článek pod značkou K. (František Kutanar), nadepsaný »Staleté selské rody« (str. 741). Autor, historik, v něm praví, že »rod, to není jen sled určitých předků, to není jen generační měna několika pokolení, to je zároveň také živá a neobyčejně podnětná tradice, to je kus odvážné práce, myšlenkové tvorby a typického charakteru«. Pisatel končí, že »vedle odměn a povzbuzování je třeba tvořit právní a hospodářské předpoklady pro život těchto širších sociálních celků«. Poznámka je napsána na okraj akce udělování pamětních poct starousedlým rodům venkovským, jak o tom byli čtenáři našeho časopisu několikrát informováni, posledně souhrnně v roč. IX.—X. str. 49—54. Tento politický ohlas akce znací kladné chápání rodopisných snah nikoliv jen úzce soukromých, ani jenom historických, nýbrž i sociálních. Lze to míti též za náznak zadostiučinění i zakladatelům Rodopisné společnosti.
V. D.

Rodopisné památky v plzeňském pivovarnickém museu. Při stém výročí založení Měšťanského pivovaru v Plzni 1942 má být otevřeno pivovarnické museum. Jak sděluje zpráva v Lidových Novinách ze 4. května

1939, bude toto museum po mnohých stránkách kuriositou, oživující všechno, co souvisí s počátky výroby českého piva. Vedle jiných předmětů a památek mají se projevit též z rozmanitých rodinných listin, dokladů a obrazů v zátiší p. právovárečných rodů k podniku, jenž opět vůči nim i zaměstnanectvu byl více než pouhou továrnou. Tyto rodové a též cechovní památky mají ukazovat na základy, z nichž vyrůstal a se rozvíjel městanský pivovar plzeňský, přesahující daleko naše české prostředí.

F. N.

Album — rodinná kronika. Pod tímto názvem otištěn je v Národních listech ze srpna loňského roku ve hlídce pro fotografy-amatéry, kterou řídí p. odb. uč. V. Neumann, informativní článek, v němž autor »V. H.« sděluje své zkušenosti při pořádání rodinných a upomínkových snímků. Doporučuje za základ pořádání přísné dodržování chronologie a rádi, aby v rodinném albu byl každý rok oddělen. Všechny vyfotografované děje, vycházky, letní pobyt mají za sebou postupovat tak, jak se vytvářely. Za nejdůležitější pak považuje popisování, z něhož by bylo zřejmo, kdy, kde a proč byl snímek pořízen. Hodnota rodinných snímků pochopí se prý v rodině mnohem později; obyčejně když děti dorostou nebo když některý člen vylétne z rodinného hnázda a zvláště když někdo z rodiny odejde tam, odkudž není návratu.

F. N.

Zájem o rodopisnou a memoirovou literaturu se projevuje v poslední době zvýšenou měrou; důkazem toho je, že se chystá v krátké době již třetí vydání publikace vrch. archiváře třeboňského Dr Ant. Markusa: *Rod knížat ze Schwarzenberku*, obsahující přehled dějin, významu a majetku tohoto význačného rodu. Předchozí dvě vydání jsou zcela rozebrána. (Srov. rf. roč. VII.—VIII. str. 86.) Též memoirová kniha »Paměti babičky Kavalirové« vyšla nedávno v Topičových »Bílých knihách« ve třetím vydání, rozšířena byvší o předmluvu, rodokmen a rodopisné poznámky péče J. J. Friče a O. Zielecké. O knize bylo podrobně referováno v II. roč. našeho časopisu, str. 57/58. Nové vydání (1938), v grafické úpravě Cyrila Boudy, čítá 238 stran a 7 příloh. Právě se chystá vydání čtvrté. F. N.

Z řeči vedoucího Národního souručenství Adolfa Hrubého: »Jsem člověk, jehož kořeny tkví v tichu polí a klidu jihočeských lesů. To, co koluje v mých žilách, jest česká krev, minulost předků a rod. To, co v sobě nesu, je české srdce, jest země, vlast, jest dávnověkost i čas. Do posledního dechu dej mi, Bože, hrdé srdce a jasné čelo. Dovol mi zvedat krovu českých domovů, hasit požáry, dmýchat ohně, pracovat, sit, bit se, chtít boj a milovat svou zemi.»

(„Venkov“, 26. 4. 1939.)

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Doplněk seznamu členů Rodopisné společnosti v Praze.

C. Členové řádní.

Nově přistoupili: Eduard Štrympl, autodopravce, Pardubice; Vojtěch Mareš, vrchní inspektor ČSD., Praha XIX.; Jan Schneiberg, úředník; Václav Palivec, velkostatkář, Osov; Jaroslav Paleček, stát. osvětový referent, Jindř. Hradec; JUDr. Alois Paleček, generál. ředitel statků Dr Maxe Lobkowicze, Praha IV.; MUDr Frant. Vaněk, stát. obv. lékař, Dol. Bousov; Josef Hanuš, účetní, Praha VII.; Aug. Bek, ředitel děts. ochrannovny, Praha I.; Dr Václav Bartuňek, profesor, Praha I.; Ant. Weischedler, profesor, Tábor.

Zemřeli: Karel Kobos, adjunkt ČSD, dříve v Benešově nad Pl.

Dotazy a odpovědi.

I. Dotazy.

95. **Palivec.** — Palivec původem z Paliva. Nositelé tohoto jména se prosí, aby sdělili svou adresu, povolání, datum i místo svého narození jakož i rodičů a prarodičů, aby mohla být založena rodová kartotéka.
96. **Peřina.** — František Peřina, desátník 7. regim. Lotrinských kyrysníků, oženil se s Rosalií Mayerovou, dcerou učitele Jos. Mayera v Dolanech u Klatov. R. 1820 je psána v matrice dolanské jako vdova. Kde a kdy se narodil a zemřel?

Odpovědi laskavě říďte na adresu: Rodopisná společnost v Praze II., Těšnov.

II. Odpovědi.

76. **de Köeler.** — Arnošt Köhler (Kanzleiverodneter), Kladsko 1665/66 Schwarzenberský archiv Třeboň, Fam. Zeisberg.
85. **Mazaný ze Slavětína.** — Matěj Mazaný ze Sl., svobodník na Čechově, oddán 17. II. 1658 s Kateřinou Mikešovou ze Stupčic. (Matriky v Miličíně; Teplý Fr., Paměti Miličína.)

ZPRÁVY

Z VÝBORU RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI V PRAZE.

Rodopisná společnost v Praze upřímně želí svého člena

Karla Kobosa,

adjunkta státních drah, dříve v Benešově n. Pl.

a zachová mu vděčnou paměť.

X. řádné valné shromáždění bylo konáno 13. března 1939 za účasti 23 členů a 2 hostí. Redakce Poledního Listu vyslala do schůze p. Ladu. Místopředseda p. Jiří Felix zahájil schůzí uvítáním přítomných, vzpomněl památky zesnulých členů a přečetl vzpomínkový projev, z něhož vyjímáme:

»Dnešní výroční valná schůze koná se v týž den, kdy se před 10 lety — 1929 — konala valná schůze ustavující. Jak jste již z pozvání seznavi, vyhnul jsem se v něm slovu jubilejní nebo slavnostní, neboť vzhledem k celkové státní situaci upustili jsme od jakýchkoli oslav, dále výčet jmen našich zesnulých členů vzbuzuje v nás smutek a také stálá choroba našeho váženého a milovaného p. předsedy, který se pro dnešní schůzi omlouvá, naplňuje nás žalem. Dej Bůh, aby nastal záhy obrat a panu předsedovi se vrátilo stálé a pevné zdraví. Hledice zpět na 10 let práce RSČ můžeme býté právem spokojeni s jejimi výsledky, pokud se obrázejí ve vydaných 10 ročnících jejího časopisu, jehož vysoká úroveň může každého z nás naplniti uspokojením a hrdostí. Dík za to náleží svědomitým a obětavým redaktorům, kteří vždy stáli na výši a svůj úkol rádně plnili. Nastaly sice občas průtahy, ale doufeme, že letos vyjde uzavřený ročník jedenáctý před koncem občanského roku. Redaktory byli pp.: Dr A. Markus, Dr Zd. Kristen a prof. Fr. Návratil. RSČ vydala mimo to 4 zvláštní tisky: »Slovníček«, »Bibliografie«, »Dr Jan Helbling«, »Znamení a znaky« pečí Dr A. L. Krejčíka, Dr A. Markusa a J. Pilnáčka. Zvláště velkým uspokojením naplňuje nás, že jsme se odhodlali v době, kdy naše prostředky nebyly ještě zcela výhodné, vydati »Příručku rodového kronikáře« od Dr A. Markusa-Ratkoviče, dílo, o kterém jsme přesvědčeni, že se stane nepostradatelným pro každého, kdo se odhodlá k rodopisnému badání. Požádali jsme písemně ministerstvo školství a národní osvěty, aby příručka byla povinně zařazena do všech středoškolských knihoven a odevzdali jsme vázaný výtisk ve zvláštním slyšení p. ministroví. Roku 1933 vydala společnost »Popis obyvatelstva hlavního města Prahy z roku 1770« pečí Dr Ed. Šebesty a Dr A. L. Krejčíka. Vzpomínám dnes všech, kteří stáli po léta obětavě v čele správy společnosti. Prvním předsedou byl senátor Em. Hrubý, po něm velkostatkář Zdeněk Kolowrat-Krakowský, prvním I. místopředsedou byl Dr A. L. Krejčík, druhým Jiří Felix. Prvním II. místopředsedou byl nynější předseda, po něm Dr Anton. Markus, který byl prvním jednatelem; druhým jednatelem byla Dr A. Vavroušková v kratickou dobu, po ní redaktor Šafraňek, V. J. Pelíkán, V. Janovský, Ing. Dr Opatrný, Ing. Tiburec a A. Mareš. Pokladníky byli Dr E. Šebesta, A. Hrabák a K. Kříkava. Knihovna vzrostla z malých počátků koupí, hlavně však dary na poměrně hojný počet svazků z odborné literatury. Spravoval ji zprvu spolkový tajemník p. V. J. Pelíkán. Po něm až do dneška p. vrch. insp. J. Ehl. Během doby vzrostl sklad vydaných publikací, takže bylo třeba zvoliti správce skladu, jímž byl p. vrch. soudní rada F. Chochole. První uspořádání archivu vykonal p. profesor F. Vrána. Zápis obstarával již po několik let p. B. Kšára. Při vstupu do nového desetiletí vzpomínáme s vděčností všech těch, kteří svůj čas a práci nezíštně věnovali rozkvětu společnosti a kteří ji pomohli překonati hospodářskou pohromu. Jest jistě přání nás všech, aby ani v budoucnu nechybělo činovníků, kteří by ji vedli k úspěchům a rozvoji.«

Jednatel p. Anton. Mareš zdůraznil mimo jiné, že jsme přikročili k zařazení jmenné kartotéky. Je v zájmu všech členů, aby dodávali společnosti sebraný rodopisný materiál, neboť jeho zpracováním mohou mnohdy získat velmi důležité doplňky vlastní práce. Zpráva jednatelova jakož i další zprávy pánu knihovníka J. Eha, správce skladu F. Chochole a pokladnička K. Kříkavy byly přijaty s uspokojením. Ze zprávy pokladní otiskujeme alespoň účet rozvážný (str. 32).

Zpráva revisorů účetů byla obšírná a obírala se podrobně hospodářstvím společnosti. Obsahovala mnoho užitečných pokynů a námětů, k nimž bude přihlízeno. Po té byly vykonány volby a to jednomyslně. Zvoleni byli: Předsedou: Zdeněk Kolowrat-Krakowský, velkostatkář, Rychnov n. Kněžnou; I. místopředsedou: Ph. Dr. Zdeněk Kristen, zemský archivář; II. místopředsedou: Ph. Dr. Antonín Markus-Ratkovich, vrchní archivář, Třeboň; členy výboru: Jiří Felix, vrch. pošt. řed. v. v., Karel Kříkava, prokurista, Jan Ehl, vrch. insp. ČSD. v. v., Pavel J. Gellner, Březno u Ml. Boleslavé, Bedřich

Křšára, tech. kreslící, Antonín Mareš, úředník pošt. spor., MUDr. Ignác Horníček, podplukovník, Olomouc, Sborová nem. 7, Prof. Frant. Navrátil, archivní asistent, Třeboň, Ph. Dr. Václav Davídek, koncip. st. zeměd. arch.; náhradníky: Josef Zita, učitel, Krypy-Vrutice. Kropáčova, Emanuel Slavík, úředník, Ph. Dr. Bohumír Lafka ředitel knihovny, Vojtěch Mareš, v. inspkr. ČSD v. v., Josef Pilnáček, odb. spisovatel, Wien IV., Belvedergasse 10, Ada Petule, úředník; revisory účtu: F. J. Srbek, předseda odboru Kampeliček v. v., Frant. Karásek, řed. rada Zemské banky; členy smířčeho soudu: Ph. Dr. Václav Černý, odb. r., ředitel st. archivu zeměd. a univ. docent, JUDr. Jan Kasanda, rada nejv. správ. soudu, JUDr. Karel Wiesenberger, advokát.

Po provedení voleb ujal se řízení valné schůze nový úřadující místo-předseda D. r. Zdeněk Kristen. Poděkovav jménem zvoleného výboru za projevenou důvěru, rozložil se s odstupujícími členy výboru a vřelými slovy ocenil zásluhy, jichž si o společnost a zejména o vyrovnaní jejího finančního hospodářství získal za svého čtyřletého působení ve funkci I. místo-předsedy p. vrch. pošt. ředitel v. v. Jiří Felix, jemuž spolu s díky za práci dosud vykonanou vyslovil zároveň přání plného zdaru do nových úkolů ve funkci jednatel. Nato přenesl Dr. Kristen programové prohlášení, kteréž otiskujeme jako úvodní článek v tomto čísle časopisu.

Prohlášení bylo přijato s nadšeným souhlasem. Volné návrhy výboru na škrtnutí p. Karla Vyšina ze seznamu členů podle ustanovení § 6. stanov přijato bez debaty; dále zmocněn výbor vyškrtnouti členy, kteří přes nové upomenutí nezaplatí.

V ustavující výborové schůzi, která se konala po skončení pořadu valného shromáždění, bylo přikročeno k rozdělení jednotlivých funkcí: I. jednatel Jiří Felix; II. jednatel Dr. Václav Davídek; pokladník Karel Kříkava; redaktoři: Dr. A. Markus, Fr. Navrátil, Dr. V. Davídek; knihovník a správce skladu J. Ehl; archivář Pavel J. Gellner; zadpisovatel B. Kášara; správce jinenné kartoték A. Mareš.

Legitimace. Rodopisná společnost pořídila nové členské průkazky barvy modravě šedé, čímž průkazky barvy žlutavé, pokud byly členům vydány, pozbývají platnosti. Nové průkazky budou zaslány všem členům, jakmile vyrovnají příspěvek na rok 1939, což bude potvrzeno malým razitkem. Na příští leta budou zaslány potvrzenky o zaplacení příspěvku v podobě nálepky.

Cínnost Rodopisné společnosti byla podvázána zákazem schůzí, takže bylo nutno odložiti mnohé věci, které byly na programu, na pozdější dobu.

Náš zakládající člen, podplukovník D. r. Ignác Horníček, zanícený propagátor rodopisu, přednášel v době od 7. do 28. března celkem 9 hodin c. rodopisu v historickém semináři C. M. bohoslovecké fakulty v Olomouci, byv o to požádán prof. Dr. A. Neumannem.

Nové tiskopisy pro vývod ze 16 předků vydala právě Rodopisná společnost v normalisovaném formátu a na lepším papíře. Lze obdržeti nebo objednatí v kanceláři společnosti; cena 50 hálérů za kus.

Opožděné vycházení časopisu se skončilo, jak pevně doufáme, vydáním 2.-4. sešitu IX. a X. ročníku. Jsme rozhodnuti vydávat nadále časopis pravidelně, čtyřikrát do roka, v sešitech dvouarchových, abychom získali výhodu novinové známky a především ovšem, abychom uspokojili staré, získali a udrželi nové členy.

ÚČET ROZVAŽNÝ K 31. XII. 1938.

AKTIVA		PASIVA
	K	
I. Pohotové prostředky:		
1. Pokladní hotovost	18 50	
2. Šekový účet Pošt. spoř. 4.177.45		
3. Vklady u spořitele <u>2.269'69</u>	6.465'64	
II. Dlužníci:		
1. Za členské příspěvky	5.600.—	
2. 20 % na pochybných pohledávkách, odpis .	<u>1.120.—</u>	
	4.480.—	
III. Sklad tisku:		
1. Starý sklad edice až 1937	15.540.—	
Odpis bilanční (10%)	<u>1.560.—</u>	
	13.980.—	
2. Markusova příručka (550 exempl. à 6 K)	3.300.—	
3. Časopis edice 1938 (2 čís. à 300.— à 5 K)	<u>3 000.—</u>	
	20.280.—	
IV. Sklad papíru:	—	
	31.225'64	31.225'64

Praha, dne 15. března 1939 k 31. XII. 1938.

KAREL KŘÍKAVA,
pokladník.

FRANT KARÁSEK,
revisor účtů.

F. J. SRBEK,
revisor účtů.